

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1970

Vyhlásené: 23.11.1970 Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1993 do: 31.12.1993

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

100

ZÁKON

zo 17. novembra 1970

o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Ďalší rozvoj a upevňovanie socialistického spoločenského zriadenia v Československej socialistickej republike, účinná ochrana verejného poriadku, bezpečnosti občanov a ich ústavných a iných zákonných práv a slobôd je základným záujmom našej spoločnosti. Významné úlohy na tomto úseku plní Zbor národnej bezpečnosti.

Služba v Zbore národnej bezpečnosti je celospoločensky významnou činnosťou. Kládí vysoké požiadavky na jeho príslušníkov z politickej, odbornej, mravnej, duševnej i telesnej stránky a je spojená i s ohrozením ich života a zdravia. Osobitné podmienky služby v Zbore národnej bezpečnosti vyžadujú preto i osobitnú úpravu služobného pomeru jeho príslušníkov.

PRVÁ ČASŤ

SLUŽOBNÝ POMER

Úvodné ustanovenia

§ 1

Tento zákon upravuje služobný pomer, najmä práva a povinnosti z neho vyplývajúce, ako aj základné otázky hmotného zabezpečenia príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti (ďalej len „príslušníci“).

§ 2

(1) Príslušníci sú v služobnom pomere k Zboru národnej bezpečnosti.

(2) V mene Zboru národnej bezpečnosti konajú a rozhodujú vo veciach služobného pomeru vo svojej pôsobnosti ministri vnútra a v rozsahu nimi určenom ďalšie orgány, náčelníci a velitelia aj v prípadoch ustanovených týmto zákonom (ďalej len „služobné orgány“).

(3) Náčelníci a velitelia sú v rozsahu svojej právomoci oprávnení ukladať podriadeným príslušníkom služobné úlohy, organizovať, riadiť a kontrolovať ich činnosť a dávať im na tento účel rozkazy a pokyny.

Prvá hlava
Vznik a zmeny služobného pomeru

§ 3
Podmienky prijatia a prijímacie konanie

(1) Do služobného pomeru môže byť prijatý československý štátny občan starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie požiada a

- a) je oddaný socialistickému spoločenskému zriadeniu,
- b) je bezúhonný,
- c) dosiahol požadovaný stupeň vzdelania,
- d) je telesne a duševne spôsobilý na výkon služby a
- e) vykonal základnú (náhradnú) vojenskú službu, pokiaľ podlieha brannej povinnosti.

(2) Služobné orgány sú povinné oboznámiť uchádzača o prijatie do služobného pomeru so základnými právami a povinnosťami vyplývajúcimi zo služobného pomeru, najmä s podmienkami služby a s hmotným zabezpečením, a písomne ho upovedomiť o závere prijímacieho konania.

(3) Prijímacie konanie upraví minister vnútra Československej socialistickej republiky.

§ 4
Vznik služobného pomeru

(1) Služobný pomer sa zakladá písomným rozhodnutím o prijatí uchádzača do služobného pomeru.

(2) Rozhodnutie o prijatí uchádzača do služobného pomeru musí obsahovať deň nástupu služby, vymenovanie do hodnosti, druh služobného zaradenia (funkciu), miesto nástupu služby (miesto služobného pôsobiska) a označenie služobného orgánu, ktorý o prijatí rozhodol; rozhodnutie má obsahovať aj platové zaradenie a dĺžku skúšobnej doby (§ 6 ods. 1 a 2). Ak je uchádzač výnimočne prijímaný do služobného pomeru na určitý čas, musí sa v rozhodnutí uviesť aj doba trvania služobného pomeru.

(3) Služobný pomer vzniká dňom, ktorý je určený v rozhodnutí o prijatí uchádzača do služobného pomeru ako deň nástupu služby, ak ju uchádzač nastúpi v tento deň. Ak uchádzač nemôže nastúpiť službu preto, že deň nástupu pripadol na deň nepretržitého odpočinku v týždni alebo na sviatok, považuje sa podmienka nástupu služby v určený deň za splnenú, ak uchádzač nastúpi službu v najbližšie nasledujúci deň služby.

(4) Príslušníkom sa po dobu trvania služobného pomeru prerušuje členstvo a činnosť v politických stranách¹⁾ a v politických hnutiach.²⁾

§ 5
Služobná prisaha

(1) Príslušník skladá pri nástupe do služby služobnú prisahu; do výkonu služby smie byť zaradený až po jej zložení.

(2) Ak príslušník odmietne zložiť služobnú prisahu, skončí sa jeho služobný pomer dňom, keď k odmietnutiu došlo.

(3) Služobná prisaha znie:

Ja, príslušník Zboru národnej bezpečnosti, slávnostne vyhlasujem, že budem verný Československej socialistickej republike.

Budem čestným, statočným a disciplinovaným príslušníkom Zboru národnej bezpečnosti. Pri plnení svojich služobných povinností sa budem riadiť ústavou a zákonmi a budem chrániť ústavné zriadenie Československej socialistickej republiky, práva občanov a verejný poriadok.

Na to som pripravený vynaložiť všetky svoje sily aj schopnosti a nasadiť aj svoj život.

Tak prisahám!“.

§ 6

Skúšobná doba

(1) Príslušníkovi sa pri prijatí do služobného pomeru určí skúšobná doba, ktorá je podľa druhu služby a kvalifikácie príslušníka najmenej tri mesiace a najviac 24 mesiacov. Zásady pre určenie dĺžky skúšobnej doby ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky; v týchto zásadách môže tiež ustanoviť, kedy možno skúšobnú dobu výnimočne odpustiť.

(2) Ak skúšobná doba má byť viac ako tri mesiace alebo ak sa má odpustiť, musí sa to uviesť v rozhodnutí o prijatí uchádzača do služobného pomeru.

(3) Určenú skúšobnú dobu možno so súhlasom príslušníka skrátiť, ak príslušník dosahuje v priebehu skúšobnej doby veľmi dobré výsledky vo výkone služby.

(4) V skúšobnej dobe príslušník nesmie byť zaradený do samostatného výkonu služby bezpečnostnej povahy s výnimkou prípadov ustanovených ministrom vnútra Československej socialistickej republiky.

(5) Po uplynutí skúšobnej doby služobný pomer trvá ďalej, pokiaľ sa podľa § 98 ods. 1 neskončil.

§ 7

Služobná rovnošata

(1) Predpis o služobnej rovnošate, odznakoch a inom výstroji, ako aj o povinnosti príslušníkov ich nosiť, vydá minister vnútra Československej socialistickej republiky.

(2) Za podmienok ustanovených ministrom vnútra Československej socialistickej republiky môžu pri slávnostných príležitostiach nosiť služobnú rovnošatu s odlišujúcim označením tí, ktorí boli zo služobného pomeru uvoľnení podľa § 99 alebo prepustení podľa § 100 ods. 1 písm. b) alebo c) a sú používateľmi invalidného alebo starobného dôchodku zo sociálneho zabezpečenia príslušníkov. O tom, kto je oprávnený nosiť služobnú rovnošatu s odlišujúcim sa označením, rozhodujú vo svojej pôsobnosti ministri vnútra. Osoby oprávnené nosiť služobnú rovnošatu s odlišujúcim sa označením nemajú práva ani povinnosti príslušníkov.

§ 8

Hodnosti

Ustanovujú sa tieto hodnosti príslušníkov:

- a) práporčicke: rotný, strážmajster, nadstrážmajster, podpráporčík, práporčík, nadpráporčík,
- b) dôstojnícke: podporučík, poručík, nadporučík, kapitán, major, podplukovník, plukovník,
- c) generálske: generálmajor, generálporučík, generálpukovník.

Vymenúvanie a povyšovanie do hodnosti

§ 9

(1) Pri prijatí do služobného pomeru je príslušník vymenovaný do hodnostirotného; ak má úplné stredné vzdelanie, je vymenovaný do hodnosti strážmajstra, a ak má vysokoškolské vzdelanie, je vymenovaný do hodnosti podporučíka.

(2) Len čo sa úspešne skončí skúšobná doba, je príslušník povýšený do hodnosti strážmajstra; ak má úplné stredné vzdelanie, je povýšený do hodnosti nadstrážmajstra, a ak má vysokoškolské vzdelanie, je povýšený (vymenovaný) do hodnosti poručíka.

§ 10

(1) Príslušník má nárok na povýšenie do vyššej práporčickej alebo dôstojníckej hodnosti, s výnimkou hodnosti plukovníka, ak spĺňa tieto podmienky:

- a) vykonáva po určený čas funkciu, pre ktorú je ustanovená vyššia hodnosť, než ktorú skutočne má, a dosahuje dobré výsledky vo výkone služby,
- b) od jeho posledného povýšenia uplynul určený čas výsluhy rokov v hodnosti a
- c) spĺňa kvalifikačné predpoklady určené pre vykonávanú funkciu alebo pre hodnosť, do ktorej má byť povýšený.

(2) Kvalifikačné predpoklady a hodnosti pre funkcie, čas na výkon funkcie s vyššou hodnosťou, než akú príslušník skutočne má, a čas výsluhy rokov v hodnosti ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky.

(3) Do hodnosti podplukovníka a do vyšších hodností sa príslušník povýši, len ak má vysokoškolské vzdelanie. Povyšovanie do hodnosti plukovníka a generálskych hodností je výberové.

§ 11

(1) Príslušník v práporčickej hodnosti má nárok na

- a) povýšenie do vyššej práporčickej hodnosti, ak dosiahol po skončení skúšobnej doby úplné stredné vzdelanie,
- b) vymenovanie do hodnosti podporučíka, ak po určený čas úspešne vykonáva funkciu, pre ktorú je ustanovená dôstojnícka hodnosť, dosiahol úplné stredné vzdelanie a spĺňa kvalifikačné predpoklady ustanovené pre hodnosť podporučíka,
- c) vymenovanie do hodnosti poručíka, ak dosiahol po skončení skúšobnej doby vysokoškolské vzdelanie.

(2) Dobu úspešného výkonu funkcie v rozmedzí do troch rokov podľa druhu služby a kvalifikácie príslušníka a kvalifikačné predpoklady pre hodnosť podporučíka (ods. 1 písm. b) ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky.

§ 12

(1) Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví podmienky, za ktorých môžu byť príslušníci, ktorí dosiahli vysokoškolské vzdelanie, vymenovaní pri prijatí do služobného pomeru do hodnosti poručíka alebo do vyššej hodnosti a po skončení skúšobnej doby povýšení do hodnosti nadporučíka alebo do vyššej hodnosti; ustanoví aj zásady pre vymenúvanie do hodnosti pri prijatí tých uchádzačov do služobného pomeru, ktorí už boli príslušníkmi Zboru národnej

bezpečnosti alebo ozbrojených síl. Ak prijatie uchádzača do služobného pomeru v Zbore národnej bezpečnosti bezprostredne nadväzuje na skončenie jeho služobného pomeru v Zbore nápravnej výchovy alebo naopak, zachovávajú sa mu nadobudnuté práva a dosiahnutá hodnosť.

(2) Do práporčických a dôstojníckych hodností príslušníkov vymenúvajú a povyšujú príslušné služobné orgány. Do generálskych hodností vymenúva a povyšuje prezident Československej socialistickej republiky; návrhy na vymenúvanie a povyšovanie do generálskych hodností podáva, pokiaľ ide o príslušníkov v pôsobnosti ministra vnútra Československej socialistickej republiky, vláda Československej socialistickej republiky, a pokiaľ ide o ostatných príslušníkov, vláda Českej socialistickej republiky alebo vláda Slovenskej socialistickej republiky.

§ 13

Odňatie hodnosti

(1) Ministri vnútra vo svojej pôsobnosti

- a) odnímu práporčicku alebo dôstojnícku hodnosť príslušníkovi, ktorý preukázal svojim konaním nepriateľský pomer k socialistickému zriadeniu,
- b) môžu odňať práporčicku alebo dôstojnícku hodnosť príslušníkovi, ktorý sa dopustil konania, ktoré je v príkrom rozpore s morálnopolitickými požiadavkami ukladanými príslušníkovi.

(2) Odňatie práporčickej alebo dôstojníckej hodnosti sa musí vopred prerokovať v osobitných komisiách zriadených ministrami vnútra.

(3) Generálsku hodnosť odníma za podmienok ustanovených v odseku 1 prezident Československej socialistickej republiky na návrh vlády (§ 12 ods. 2).

§ 14

Prepožičanie hodnosti

(1) Príslušníkovi možno prepožičať vyššiu hodnosť, než akú skutočne má, na čas, po ktorý to vyžaduje funkcia alebo služobné úlohy, ktorými bol poverený.

(2) Príslušníkovi, ktorému bola prepožičaná vyššia hodnosť, patria práva a povinnosti spojené s touto hodnosťou; prepožičanie hodnosti však nezakladá nárok na úpravu služobného príjmu.

(3) Hodnosť prepožičiavajú orgány uvedené v § 12 ods. 2.

Služobné hodnotenie

§ 15

(1) Služobné hodnotenie je základným podkladom pre rozhodovanie o vymenúvaní a povyšovaní príslušníkov do hodností, o ich ustanovovaní do funkcií a odvolávaní z nich, ako aj o ostatných zmenách ich služobného pomeru.

(2) Služobné hodnotenie spočíva v posúdení vzdelania, praxe a ďalších predpokladov potrebných na výkon funkcie, najmä morálno-politickej spôsobilosti a služobnej výkonnosti príslušníka. Záver služobného hodnotenia musí obsahovať posúdenie spôsobilosti príslušníka na službu so zreteľom na vykonávanú funkciu a odôvodnené návrhy na príslušné opatrenia.

(3) Služobné hodnotenie vykonávajú náčelníci a velitelia v priebehu skúšobnej doby a pred jej skončením, v ostatných prípadoch najmenej raz za päť rokov. Podrobnosti o služobnom hodnotení ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky, ktorý môže tiež upraviť služobný postup vyplývajúci zo služobného hodnotenia.

§ 16

(1) Príslušník musí byť s obsahom služobného hodnotenia oboznámený.

(2) Služobné orgány sú povinné dbať, aby služobné zaradenie príslušníka zodpovedalo jeho služobnému hodnoteniu.

§ 17**Ustanovovanie do funkcií**

(1) Služobné orgány ustanovujú príslušníkov do funkcií v súlade s potrebami Zboru národnej bezpečnosti, podľa dosiahnutej kvalifikácie a záveru služobného hodnotenia a so zreteľom na zdravotný stav príslušníkov.

(2) Do funkcie vyšetrovateľa môže byť ustanovený len príslušník, ktorý dosiahol vek najmenej 24 rokov a má vysokoškolské právnické vzdelanie. Podmienku vysokoškolského právnického vzdelania môžu ministri vnútra vo svojej pôsobnosti z dôležitých dôvodov výnimočne odpustiť, ak príslušník ustanovený do funkcie vyšetrovateľa inak dáva záruku riadneho výkonu tejto funkcie.

Prevedenie na inú funkciu**§ 18**

(1) Príslušník musí byť prevedený na inú funkciu,

- a) ak podľa posudku lekárskej komisie natrvalo stratil zo zdravotných dôvodov schopnosť vykonávať doterajšiu funkciu alebo by jej výkon bol na ujmu jeho zdravia alebo ak jeho schopnosť na výkon služby je zo zdravotných dôvodov trvalo zmenená,
- b) ak dôjde v dôsledku organizačných zmien k zrušeniu jeho doterajšej funkcie,
- c) ak nie je podľa záveru služobného hodnotenia spôsobilý vykonávať doterajšiu funkciu alebo
- d) ak sa o jeho prepustení zo služobného pomeru rozhodlo podľa § 100 ods. 1 písm. e) alebo f) a jeho ponechanie v doterajšej funkcii do skončenia služobného pomeru nie je možné.

(2) Príslušník môže byť prevedený na inú funkciu,

- a) ak o to sám požiadal z osobných alebo rodinných dôvodov alebo
- b) ak bez viny služobných orgánov a napriek ich písomnému upozorneniu vykazuje sústavne neuspokojivé výsledky vo výkone služby.

(3) Prevedenie na inú funkciu sa vykoná odvolaním príslušníka z doterajšej funkcie a jeho ustanovením do inej funkcie v tom istom druhu služby, a ak to nie je možné, v inom druhu služby. Z doterajšej funkcie sa príslušník tiež odvolá, ak má byť ustanovený do vyššej funkcie. Pri ustanovovaní do inej funkcie sa postupuje podľa § 17.

(4) Prevedenie príslušníka na inú funkciu z niektorého z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. b) a c) a v odseku 2 písm. b) sa musí vopred prerokovať v osobitných komisiách zriadených služobnými orgánmi.

§ 19

Príslušníkovi, ktorý bol prevedený na inú funkciu podľa § 18 ods. 1 písm. a) alebo b), patrí doterajší funkčný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak to je preňho výhodnejšie.

§ 20**Služobná cesta a preloženie**

(1) Príslušník môže byť vyslaný na čas nevyhnutne potrebný na služobnú cestu.

(2) Príslušník môže byť preložený na výkon funkcie do iného miesta služobného pôsobiska na nevyhnutne potrebný čas, najdlhšie však na jeden rok, ak to vyžaduje dôležitý záujem služby; opätovne môže byť takto preložený až po uplynutí dvoch rokov od skončenia posledného preloženia. Ak s tým príslušník súhlasí, môže byť preložený do iného miesta služobného pôsobiska aj na dlhší čas, prípadne opätovne preložený aj pred uplynutím dvoch rokov od skončenia posledného preloženia.

(3) Príslušník môže byť preložený aj do iného miesta služobného pôsobiska, ak o to sám požiada zo závažných osobných alebo rodinných dôvodov.

(4) Príslušník môže byť trvalo preložený do iného miesta služobného pôsobiska bez svojho súhlasu, ak to nevyhnutne vyžaduje dôležitý záujem služby.

§ 21**Pozbavenie výkonu služby**

(1) Ak sa príslušník stane dôvodne podozrivým, že závažne porušil služobnú povinnosť, najmä, že sa dopustil trestného činu, a ďalšie ponechanie vo výkone služby by ohrozovalo dôležitý záujem služby alebo priebeh prešetrovania činu, môže byť písomným rozhodnutím služobného orgánu dočasne pozbavený výkonu služby.

(2) Výkonu služby možno príslušníka pozbaviť len na čas nevyhnutne potrebný na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na tri mesiace; tento čas môže výnimočne predĺžiť minister vnútra, najdlhšie však o ďalšie tri mesiace.

(3) Príslušníkovi, ktorý bol pozbavený výkonu služby, patrí odo dňa pozbavenia 30 %, a ak ide o ženatého príslušníka, 50 % služobného príjmu. Táto časť služobného príjmu sa zvyšuje o 10 % služobného príjmu na každé nezaopatrené dieťa, na ktoré príslušníkovi patrí výchovné alebo na ktoré platí výživné, najviac však do výšky 80 % služobného príjmu. Ak príslušník má v tomto čase iné pracovné príjmy, kráti sa mu znížený služobný príjem tak, aby úhrn tohto zníženého služobného príjmu a jeho iných pracovných príjmov nepresahoval jeho služobný príjem pred pozbavením výkonu služby. Počas väzby služobný príjem ani jeho časť príslušníkovi nepatrí.

(4) Ak sa pozbavenie výkonu služby skončí, doplatí sa príslušníkovi rozdiel, o ktorý bol jeho služobný príjem skrátený; to neplatí, ak bolo konanie, pre ktoré bol príslušník pozbavený výkonu služby, úmyselným trestným činom, za ktorý bol právoplatne odsúdený, alebo ak bol pre konanie, pre ktoré bol zbavený výkonu služby, prepustený zo služobného pomeru alebo ak sa mu z tohto dôvodu odňala hodnosť.

Druhá hlava**Služobná disciplína a disciplinárna právomoc****§ 22****Služobná disciplína**

Služobná disciplína spočíva v dôslednom plnení služobných povinností ustanovených právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi a pokynmi.

§ 23**Základné povinnosti príslušníkov**

(1) Príslušník je povinný najmä

- a) dôsledne a presne plniť úlohy vyplývajúce z oprávnenia a spoločenského poslania Zboru národnej bezpečnosti, uložené mu zákonmi, inými právnymi predpismi a rozkazmi a pokynmi nadriadených,
- b) vykonávať svedomite a riadne službu podľa svojich síl, znalostí a schopností.

(2) Vo vzťahu k Zboru národnej bezpečnosti je príslušník povinný najmä

- a) ohlásiť svojmu nadriadenému závažné a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon služby, a hroziacu škodu,
- b) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie treba neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým vystavil vážnemu ohrozeniu iné osoby,
- c) zvyšovať svoje odborné a politické znalosti,
- d) dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa i mimo služby tak, aby nestratil dôveru potrebnú na výkon služby.

(3) Ak sa príslušník domnieva, že rozkaz alebo pokyn jeho nadriadeného je v rozpore s právnym predpisom, je povinný nadriadeného na to upozorniť; ak nadriadený trvá na splnení rozkazu alebo pokynu, je príslušník povinný ho splniť. Príslušník je povinný odoprieť splnenie rozkazu alebo pokynu nadriadeného, ak by jeho splnením spáchal trestný čin; túto skutočnosť ohlásí bez zbytočného prieťahu vyššiemu nadriadenému.

(4) Pracovný pomer a dohodu o pracovnej činnosti môže príslušník uzavrieť len so súhlasom služobného orgánu.

§ 24**Základné povinnosti náčelníkov a veliteľov**

Náčelníci a velitelia sú ďalej vo vzťahu k podriadeným príslušníkom povinní najmä

- a) organizovať, riadiť a kontrolovať výkon ich služby,
- b) zabezpečovať, aby boli na výkon služby náležite politicky pripravení a odborne vyškolení a vycvičení,
- c) vytvárať im priaznivé podmienky na výkon služby,
- d) viesť ich k služobnej disciplíne, oceňovať ich iniciatívu a príkladné plnenie služobných povinností a vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností.

§ 25**Disciplinárna právomoc**

Náčelníci a velitelia môžu podriadeným príslušníkom v rozsahu svojej právomoci udieľať odmeny a ukladať disciplinárne tresty.

§ 26**Odmeny**

(1) Odmenami sú:

- a) písomná pochvala,

- b) peňažný alebo iný dar,
- c) udelenie čestného odznaku,
- d) mimoriadne vymenovanie do dôstojníckej hodnosti,
- e) mimoriadne povýšenie do vyššej hodnosti.

(2) Odmena musí byť úmerná záslužnému činu alebo príkladnému plneniu služobných povinností, za ktoré sa udeľuje. Odmenu podľa ods. 1 písm. d) možno udeliť len príslušníkovi vykonávajúcemu funkciu, pre ktorú je ustanovená dôstojnícka hodnosť.

§ 27

Disciplinárny priestupok

Disciplinárnym priestupkom je zavinené porušenie služobnej povinnosti príslušníka, pokiaľ nie je trestným činom, prečinom alebo priestupkom.

§ 28

Disciplinárne tresty

Disciplinárnymi trestami sú:

- a) písomné pokarhanie,
- b) zníženie služobného príjmu až o 10 % na čas najviac troch mesiacov,
- c) odňatie čestného odznaku,
- d) zníženie hodnosti o jeden stupeň na jeden rok.

Ukladanie disciplinárnych trestov

§ 29

(1) Za disciplinárny priestupok možno príslušníkovi uložiť niektorý z disciplinárnych trestov, ak na jeho nápravu a obnovenie služobnej disciplíny nepostačia iné, miernejšie výchovné prostriedky (výčitka, napomenutie, upozornenie).

(2) Pred uložením disciplinárneho trestu sa musí vždy objektívne zistiť skutkový stav; príslušníkovi sa musí pred uložením disciplinárneho trestu dať možnosť sa k veci vyjadriť a obhajovať sa.

(3) Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho trestu sa prihliada na povahu disciplinárneho priestupku, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na jeho následky, na mieru zavinenia a na doterajší postoj príslušníka k plneniu služobných povinností.

§ 30

(1) Disciplinárny trest možno uložiť najskôr nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho priestupku a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom priestupku príslušný náčelník alebo veliteľ dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho priestupku. Ak je konanie príslušníka, v ktorom možno vidieť porušenie služobnej disciplíny, predmetom vyšetrovania iného orgánu, začína sa lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho trestu dňom, keď sa príslušný náčelník alebo veliteľ dozvedel o výsledku tohto vyšetrovania.

(2) Ak sa príslušník v priebehu jedného roka od právoplatného uloženia disciplinárneho trestu nedopustil ďalšieho disciplinárneho priestupku, posudzuje sa, ako by mu disciplinárny trest nebol býval uložený. Príslušný náčelník alebo veliteľ môže i pred uplynutím jedného roka rozhodnúť, že

sa príslušník posudzuje, ako by mu disciplinárny trest nebol býval uložený, ak výkonom služby a správaním sa preukázal, že si to zasluguje; ak však bol uložený disciplinárny trest zníženia hodnosti o jeden stupeň, môže tak príslušný náčelník alebo veliteľ urobiť len celkom výnimočne, najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od jeho uloženia, a len ak si to príslušník zaslúži pre mimoriadny záslužný čin.

(3) Čas, na ktorý bol príslušníkovi uložený disciplinárny trest zníženia hodnosti o jeden stupeň, sa nezapočítava do doby výsluhy rokov v hodnosti [§ 10 ods. 1 písm. b)].

(4) Uložením disciplinárneho trestu nie je príslušník zbavený povinnosti nahradiť škodu, ktorú disciplinárnym priestupkom spôsobil.

§ 31

Disciplinárny trest nemožno uložiť, ak príslušník bol za ten istý skutok potrestaný už súdom; ak disciplinárny trest bol uložený už prv, zruší sa s účinnosťou odo dňa uloženia.

Tretia hlava

Čas služby a čas odpočinku

§ 32

Dĺžka základného času služby v týždni

(1) Dĺžku základného času služby v týždni ustanovuje minister vnútra Československej socialistickej republiky; pritom prihliada na úpravu dĺžky týždenného pracovného času pracovníkov v pracovnom pomere. *)

(2) Služobný orgán môže určiť príslušníkovi kratší čas služby, ak o to príslušník požiada zo zdravotných alebo iných závažných dôvodov a nebráni v tom dôležitý záujem služby. Ak príslušníkovi bol určený kratší čas služby, patrí mu služobný príjem zodpovedajúci tomuto kratšiemu času služby.

§ 33

Rozvrhnutie základného času služby v týždni

O rozvrhnutí základného času služby v týždni rozhodujú príslušné služobné orgány; určia aj začiatok a koniec základného času služby v jednotlivých dňoch.

§ 34

Nepretržitý odpočinok medzi dvoma službami

(1) Základný čas služby v týždni sa rozvrhuje tak, aby príslušník mal medzi koncom jednej služby a začiatkom nasledujúcej služby nepretržitý odpočinok v trvaní aspoň 12 hodín a raz za týždeň nepretržitý odpočinok v trvaní aspoň 32 hodín.

(2) Minister vnútra Československej socialistickej republiky môže ustanoviť, v ktorých prípadoch možno nepretržitý odpočinok medzi dvoma službami výnimočne skrátiť až na šesť hodín a nepretržitý odpočinok v týždni až na 24 hodín.

§ 35

Prestávky v službe

Príslušník má najdlhšie po každých piatich hodinách nepretržitého výkonu služby nárok na prestávku na jedenie a oddych v trvaní najmenej 15 minút. Ak ide o službu, ktorej výkon nemôže byť prerušený, musí sa príslušníkovi aj bez prerušenia výkonu služby zaistiť primeraný čas na

jedenie a oddych. Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví, v akom rozsahu sa prestávky na jedenie a oddych započítavajú do základného času služby v týždni.

§ 36

Služba vykonávaná nad základný čas služby v týždni

(1) Ak to vyžaduje dôležitý záujem služby, je príslušník povinný vykonávať službu nad určený základný čas služby v týždni.

(2) Ak vykonáva príslušník službu priamej bezpečnostnej povahy nad určený základný čas služby v týždni, patrí mu za každú hodinu výkonu tejto služby náhradné voľno; náhradné voľno sa musí poskytnúť do jedného mesiaca, a pokiaľ to nie je možné pre dôležité záujmy služby, patrí príslušníkovi za každú hodinu výkonu takej služby peňažná náhrada vo výške zodpovedajúcej jeho priemernému hodinovému služobnému príjmu. Za dni nepretržitého odpočinku v týždni alebo za sviatky sa peňažná náhrada zvyšuje o 33 %.

(3) Okruh osôb uvedených v odseku 2 určí vo svojej pôsobnosti minister vnútra Českej republiky a minister vnútra Slovenskej republiky po prerokovaní s príslušným odborovým orgánom.

§ 37

Služba za mimoriadnych bezpečnostných opatrení

(1) V čase mimoriadnych bezpečnostných opatrení možno príslušníkovi nariadiť služobnú dosiahnuteľnosť alebo služobnú pohotovosť.

(2) Náčelníci a velitelia sú povinní zabezpečiť príslušníkom pri službe vykonávanej na uskutočnenie mimoriadnych bezpečnostných opatrení stravovanie a pri služobnej pohotovosti stravovanie a vhodné ubytovanie.

(3) Za čas služobnej pohotovosti a za službu vykonávanú na uskutočnenie mimoriadnych bezpečnostných opatrení nad určený základný čas služby v týždni patrí príslušníkovi osobitná odmena.

(4) Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví podrobnosti o nariaďovaní služobnej dosiahnuteľnosti a služobnej pohotovosti a výške osobitnej odmeny uvedenej v predchádzajúcom odseku; môže tiež ustanoviť, v ktorých ďalších prípadoch a v akom rozsahu možno príslušníkom nariadiť služobnú dosiahnuteľnosť.

§ 38

Vznik nároku na dovolenku

(1) Príslušník má nárok na dovolenku za kalendárny rok, ak v ňom vykonával službu aspoň 75 dní. Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví, ktoré časy sa posudzujú ako čas výkonu služby.

(2) Za kalendárny rok, v ktorom vznikol služobný pomer príslušníka, patrí mu pomerná časť dovolenky, aj keď nesplnil podmienku uvedenú v predchádzajúcom odseku.

§ 39

Dĺžka dovolenky

(1) Základná výmera dovolenky je 35 kalendárnych dní. Táto výmera sa predlžuje o 14 kalendárnych dní príslušníkovi, ktorý aspoň 14 kalendárnych dní dovolenky využije na kúpeľné liečenie na základe rozhodnutia lekárskej komisie.

(2) Pomerná časť dovolenky sa určí tak, že za každý kalendárny mesiac trvania služobného pomeru v kalendárnom roku patrí jedna dvanástina dovolenky. Ak služobný pomer vznikol najneskôr 15. deň v mesiaci, patrí príslušníkovi pomerná časť dovolenky i za tento kalendárny mesiac; za kalendárny mesiac, v ktorom sa služobný pomer skončil, mu patrí pomerná časť dovolenky, len ak v tomto mesiaci trval služobný pomer dlhšie ako 15 dní.

Nástup a prerušenie dovolenky

§ 40

(1) Dovolenka sa spravidla vyčerpáva vcelku; ak sa výnimočne poskytuje v častiach, musí byť aspoň jedna časť najmenej 14 kalendárnych dní.

(2) Dovolenku možno príslušníkovi poskytnúť ešte pred splnením podmienky ustanovenej v § 38 ods. 1. Ak však príslušník do konca kalendárneho roka túto podmienku nesplní, je povinný vrátiť služobný príjem, ktorý sa mu vyplatil za čas dovolenky alebo za jej pomernú časť, na ktorú mu nevznikol nárok; to neplatí v prípade uvedenom v § 38 ods. 2.

(3) Nástup dovolenky určuje príslušný náčelník alebo veliteľ, a to s prihliadnutím na záujmy služby aj na oprávnené požiadavky príslušníka. Deň nástupu dovolenky sa musí príslušníkovi oznámiť najmenej 15 dní vopred; táto lehota sa môže skrátiť, ak s tým príslušník súhlasí.

(4) Nástup dovolenky treba určiť tak, aby ju príslušník mohol vyčerpať spravidla do konca kalendárneho roka; ak príslušník zo služobných dôvodov alebo pre dôležité osobné prekážky v službe nemohol dovolenku v kalendárnom roku vyčerpať, je príslušný náčelník alebo veliteľ povinný poskytnúť mu ju tak, aby sa skončila najneskôr do konca budúceho roka.

(5) Ak to vyžaduje dôležitý záujem služby, môže príslušný náčelník alebo veliteľ zmeniť príslušníkovi pôvodne určený nástup dovolenky alebo ho odvolať z dovolenky; príslušník má nárok na náhradu nákladov, ktoré mu bez jeho zavinenia tým vznikli.

§ 41

(1) Ak príslušník je v čase dovolenky uznaný za neschopného služby pre chorobu alebo úraz, dovolenka sa mu prerušuje. Dovolenka sa prerušuje aj nástupom materskej dovolenky.

(2) Ak v čase dovolenky príslušníka prípadne sviatok na deň, ktorý je inak jeho obvyklým dňom služby, nezapočítava sa mu do dovolenky.

§ 42

Služobný príjem za čas dovolenky

(1) Príslušník má právo za čas dovolenky na služobný príjem v plnej výške. Na požiadanie príslušníka sa mu služobný príjem splatný v priebehu dovolenky musí vyplátiť už pred nastúpením dovolenky.

(2) Príslušníkovi patrí za nevyčerpanú dovolenku alebo za jej pomernú časť náhrada vo výške služobného príjmu zodpovedajúceho času nevyčerpanej základnej výmery dovolenky, pokiaľ dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať

- a) z naliehavých služobných dôvodov,
- b) preto, že mu náčelník alebo veliteľ neurčil jej nástup,
- c) pre prekážky v službe z dôvodu všeobecného záujmu a pre dôležité osobné prekážky v službe alebo

d) preto, že služobný pomer sa skončil.

§ 43

Krátenie dovolenky

Za každý deň neospravedlnenej neprítomnosti príslušníka v službe sa mu kráti dovolenka o dva kalendárne dni; dovolenka však sa nesmie skrátiť na menej než sedem kalendárnych dní.

§ 44

Vplyv skončenia služobného pomeru na dovolenku

(1) Príslušníkovi, ktorého služobný pomer sa skončil v priebehu kalendárneho roka, patrí za tento rok pomerná časť dovolenky, aj keď nespĺnil podmienku uvedenú v § 38 ods. 1.

(2) Ak sa služobný pomer príslušníka skončil po vyčerpaní dovolenky alebo jej časti, je príslušník povinný vrátiť služobný príjem vyplatený mu za časť dovolenky, o ktorú mu bola dovolenka skrátená; za dovolenku alebo jej časť, na ktorú príslušníkovi nárok nevznikol, je príslušník povinný vrátiť služobný príjem, len ak sa služobný pomer skončil prepustením podľa § 100 ods. 1 písm. e) alebo f), odňatím hodnosti alebo stratou hodnosti.

§ 45

Dodatková dovolenka

(1) Príslušník, ktorý vykonáva po celý kalendárny rok zdraviu škodlivú alebo zvlášť obťažnú službu, má nárok aj na dodatkovú dovolenku v dĺžke siedmich kalendárnych dní. Ak príslušník túto službu vykonáva len po časť roka, patrí mu pomerná časť dodatkovej dovolenky.

(2) Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví, ktorá služba je zdraviu škodlivá alebo zvlášť obťažná.

(3) Za dodatkovú dovolenku nemožno poskytnúť náhradu podľa § 42 ods. 2; táto dovolenka sa musí vždy vyčerpať, a to prednostne.

§ 46

Služobné voľno

(1) Ak príslušník pre prekážky z dôvodu všeobecného záujmu (výkon verejných funkcií, občianskych povinností a iných úkonov vo všeobecnom záujme) alebo pre dôležité osobné prekážky nemôže vykonávať službu, má nárok na udelenie služobného voľna. Služobné voľno sa poskytuje na udelenie služobného voľna. Služobné voľno sa poskytuje na nevyhnutne potrebný čas.

(2) Príslušník, ktorému sa poskytlo služobné voľno pre prekážky v službe z dôvodu všeobecného záujmu, má počas tohto služobného voľna nárok na služobný príjem, pokiaľ mu podľa osobitných predpisov neposkytla odmenu alebo nevyplatila náhradu služobného príjmu organizácia, pre ktorú je činný.

(3) Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví, v ktorých prípadoch a v akom rozsahu sa poskytuje služobné voľno pre dôležité osobné prekážky v službe a v akom rozsahu patrí služobný príjem počas tohto služobného voľna.

§ 47**Služobné voľno bez nároku na služobný príjem**

Príslušníkovi sa môže poskytnúť, ak o to požiada z vážnych dôvodov, služobné voľno na nevyhnutne potrebný čas bez nároku na služobný príjem.

Štvrtá hlava**Náležitosti príslušníkov, náhrady služobných výdavkov a výchovné****§ 48****Náležitosti**

(1) Príslušník má nárok na peňažné a naturálne náležitosti.

Zdanenie služobného príjmu daňou zo mzdy sa spravuje všeobecnými právnymi predpismi.*)

§ 53**Náhrady výdavkov poskytovaných príslušníkovi v súvislosti s výkonom služby**

Príslušníkovi patrí náhrada cestovných, sťahovacích a iných výdavkov, ktoré mu vzniknú pri plnení služobných povinností; rovnako mu patrí náhrada za používanie vlastných predmetov potrebných na výkon služby, ak ich príslušník používa so súhlasom služobného orgánu. Podmienky nároku na náhradu týchto výdavkov, jej výšku a bližšie podrobnosti ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky po prerokovaní s ministrom financií a ministrom práce a sociálnych vecí Československej socialistickej republiky.

§ 54**Výchovné a jednorazová peňažná výpomoc**

(1) Príslušníkovi s nezaopatrenými deťmi patrí výchovné. Podmienky pre poskytovanie výchovného, jeho výšku a bližšie podrobnosti upravujú osobitné predpisy.***)

(2) V mimoriadnych, zvlášť odôvodnených prípadoch môže sa príslušníkovi na jeho žiadosť poskytnúť jednorazová peňažná výpomoc. O priznaní jednorazovej peňažnej výpomoci a jej výške rozhodujú ministri vnútra vo svojej pôsobnosti.

Piata hlava**Bezpečnosť a ochrana zdravia pri výkone služby****§ 56****Povinnosti služobných orgánov**

(1) Starostlivosť o bezpečnosť a ochranu zdravia príslušníkov pri výkone služby zaisťujú služobné orgány.

(2) Služobné orgány sú povinné najmä

- a) dbať pri tvorbe služobných predpisov na požiadavky bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby,
- b) kontrolovať dodržiavanie predpisov, rozkazov a pokynov vydaných na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby,
- c) zisťovať príčiny služobných úrazov a chorôb z povolania a sústavne vytvárať podmienky pre predchádzanie služobným úrazom a chorobám z povolania, ako aj ochoreniam vznikajúcim vplyvom prostredia, v ktorom príslušník vykonáva službu.

(3) Služobné orgány sú povinné starať sa aj o bezpečnosť a ochranu zdravia všetkých osôb, ktoré sa s ich vedomím zdržiavajú na pracoviskách Zboru národnej bezpečnosti.

(4) Predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby príslušníkov vydáva minister vnútra Československej socialistickej republiky.

§ 57

Povinnosti príslušníkov

Príslušníci sú najmä povinní

- a) dodržiavať predpisy, rozkazy a pokyny vydané na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby,
- b) používať pri výkone služby predpísané ochranné zariadenia a ochranné služobné prostriedky,
- c) zúčastniť sa na školení a výcviku uskutočňovanom ministerstvami vnútra v záujme zvýšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby a podrobiť sa určeným skúškam a lekárskeym prehliadkam,
- d) oznamovať náčelníkovi alebo veliteľovi nedostatky a závady, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť a zdravie príslušníkov pri výkone služby.

§ 58

Štátny odborný dozor

Štátny odborný dozor nad bezpečnosťou a ochranou zdravia pri výkone služby upravujú osobitné predpisy.*)

Šiesta hlava

Starostlivosť o príslušníkov

§ 59

Podmienky pre výkon služby

(1) Služobné orgány vytvárajú príslušníkom podmienky pre riadne, hospodárny a pokiaľ možno bezpečný výkon služby.

(2) Služobné orgány sú najmä povinné

- a) zabezpečovať pre príslušníkov zdravotnícku starostlivosť,
- b) zriaďovať, udržiavať a zlepšovať hygienické a sociálne zariadenia,
- c) starať sa o vzhľad, úpravu a zlepšovanie pracovísk,
- d) vytvárať priaznivé podmienky pre závodné stravovanie zodpovedajúce zásadám správnej výživy,
- e) zabezpečovať riadne ubytovanie príslušníkov,
- f) zriaďovať a udržiavať pre ne kultúrne, rekreačné a telovýchovné zariadenia.

Zvyšovanie kvalifikácie príslušníkov

§ 60

(1) Služobné orgány sú povinné starať sa o sústavné a plánovité zvyšovanie kvalifikácie príslušníkov, najmä novoprijatých a mladých príslušníkov. Za tým účelom najmä

- a) zabezpečujú vzdelanie príslušníkov v školských zariadeniach ministerstiev vnútra,
- b) vysielajú príslušníkov na štúdium na iných školách,

c) umožňujú príslušníkom študijnú a praktickú činnosť na príslušných odborných pracoviskách za účelom získania a prehĺbovania potrebných odborných skúseností.

(2) Služobné orgány môžu príslušníkom, ktorí študujú na školách, s ich súhlasom alebo na ich žiadosť vhodne rozvrhnúť základný čas služby v týždni. Na toto štúdium sa príslušníkom poskytuje služobné voľno a hmotné zabezpečenie v rozsahu a za podmienok, ktoré ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky.

§ 61

(1) Zbor národnej bezpečnosti môže s príslušníkom uzavrieť dohodu, ktorou sa Zbor národnej bezpečnosti zaväzuje umožniť príslušníkovi získanie alebo zvýšenie kvalifikácie a príslušník za zaväzuje zotrvať po skončení štúdia po určitý čas v služobnom pomere alebo uhradiť Zboru národnej bezpečnosti náklady spojené so získaním alebo zvýšením kvalifikácie alebo ich časť. Zbor národnej bezpečnosti sa môže s príslušníkom tiež dohodnúť, že príslušník uhradí Zboru národnej bezpečnosti náklady, ktoré do skončenia služobného pomeru vynaložil na získanie alebo zvýšenie jeho kvalifikácie, ak príslušník bude uvoľnený zo služobného pomeru podľa § 99 alebo ak stratou hodnosti alebo prepustením podľa § 100 ods. 1 písm. d), e) alebo f) pred získaním predpokladanej kvalifikácie alebo jej zvýšením. Náhradu nákladov spojených so základnou prípravou na výkon služby menožno požadovať.

(2) Dohoda sa musí uzavrieť písomne a musia sa v nej uviesť

- a) druh kvalifikácie a spôsob jej získania alebo zvýšenia,
- b) čas, po ktorý sa príslušník zaväzuje zotrvať po skončení štúdia v služobnom pomere, a
- c) najvyššia celková suma, do ktorej možno na príslušníkovi požadovať náhradu nákladov, ak nesplní svoj záväzok, inak je dohoda neplatná.

(3) Ak príslušník nesplní svoj záväzok len čiastočne, povinnosť náhrady nákladov sa pomerne zníži.

(4) Povinnosť náhrady nákladov zaniká úplne, ak sa služobný pomer skončil prepustením z niektorého z dôvodov uvedených v § 100 ods. 1 písm. a) až c).

(5) Výšku náhrady nákladov, ktoré možno na príslušníkovi požadovať a čas trvania záväzku, ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky; môže tiež ustanoviť, v ktorých prípadoch možno príslušníkovi náhradu nákladov úplne alebo čiastočne odpustiť.

§ 62

Uloženie zvrškov a dopravných prostriedkov

Služobné orgány sú povinné zaistiť bezpečnú úschovu zvrškov a osobných predmetov, ktoré príslušníci obvykle nosia do služby, ako aj obvyklých dopravných prostriedkov príslušníkov, pokiaľ ich používajú na cestu do služby a späť. Túto povinnosť majú i voči všetkým ostatným osobám, pokiaľ tieto osoby sú pre ne činné na pracoviskách Zboru národnej bezpečnosti.

§ 63

Preventívna rehabilitácia

(1) Príslušníkom sa môže poskytnúť na upevnenie ich telesnej zdatnosti, telesného a duševného zdravia preventívna rehabilitácia v trvaní 14 kalendárnych dní v roku.

(2) Príslušníkom s oslabeným zdravotným stavom sa môže poskytnúť na základe lekárskeho odporúčania preventívna rehabilitácia formou kúpeľného liečenia spojeného s časťou dovolenky.

(3) Podmienky poskytovania preventívnej rehabilitácie a spôsob jej uskutočňovania ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky.

§ 64

Zabezpečenie pri neschopnosti na výkon služby a v starobe

Zabezpečenie príslušníkov pri neschopnosti na výkon služby z dôvodov choroby, úrazu, ťarchavosti a materstva a zabezpečenie pri invalidite a v starobe upravujú osobitné predpisy.*)

§ 65

Starostlivosť o príslušníkov so zmenenou schopnosťou na výkon služby

(1) Ak je schopnosť príslušníka na výkon služby zo zdravotných dôvodov trvalo zmenená, určí mu príslušná lekárska komisia zdravotnú klasifikáciu a potrebné obmedzenie výkonu služby.

(2) Príslušníka, ktorého schopnosť na výkon služby je zo zdravotných dôvodov trvalo zmenená alebo ktorý podľa posudku lekárskej komisie natrvalo stratil zo zdravotných dôvodov schopnosť vykonávať doterajšiu funkciu alebo ktorému by jej výkon bol na ujmu zdravia, sú služobné orgány povinné previesť na funkciu, ktorá zodpovedá jeho zdravotnému stavu a je primeraná jeho schopnostiam, skúsenostiam a doterajšiemu služobnému zaradeniu, a vytvárať mu pre výkon služby podmienky vhodné vzhľadom na jeho zdravotný stav.

Osobitné podmienky na výkon služby príslušníčok Zboru národnej bezpečnosti

§ 66

(1) Príslušníčka nesmie byť ustanovená do funkcie ani zaraďovaná do služieb, ktorých výkon je pre ňu fyzicky neprimeraný, škodí jej organizmu alebo ohrozuje jej materské poslanie. Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví po prerokovaní s ministrami zdravotníctva Českej socialistickej republiky a Slovenskej socialistickej republiky funkcie a služby zakázané všetkým príslušníčkam, ťarchavým príslušníčkam a matkám do konca deviateho mesiaca po pôrode.

(2) Ťarchavá príslušníčka rovnako nesmie byť ustanovená do funkcie ani zaraďovaná do služieb, ktorých výkon podľa lekárskeho posudku ohrozuje jej ťarchavosť zo zdravotných dôvodov tkvejúcich v jej osobe. To platí obdobne o matke do konca deviateho mesiaca po pôrode.

§ 67

Ťarchavá príslušníčka a príslušníčka starajúca sa o dieťa mladšie ako jeden rok sa nesmú zaraďovať do nočných služieb, do služieb vykonávaných nad základný čas služby v týždni ani do služieb vykonávaných na uskutočnenie mimoriadnych bezpečnostných opatrení. Do výkonu služby na uskutočnenie mimoriadnych bezpečnostných opatrení sa nesmú zaraďovať ani príslušníčky, ktoré sa starajú o deti mladšie ako 15 rokov.

§ 68

(1) Ak ťarchavá príslušníčka vykonáva funkciu, ktorej výkon je ťarchavým príslušníčkam zakázaný alebo podľa lekárskeho posudku ohrozuje jej ťarchavosť, sú služobné orgány povinné dočasne ju previesť na funkciu, ktorá je pre ňu vhodná a v ktorej môže dosahovať rovnaký

služobný príjem ako v doterajšej funkcii. To platí obdobne o matke do konca deviateho mesiaca po pôrode.

(2) Ak príslušníčka dosahuje vo funkcii, na ktorú bola prevedená, bez svojho zavinenia nižší služobný príjem, poskytuje sa jej na vyrovnanie tohto rozdielu vyrovnávací príspevok podľa predpisov o nemocenskom poistení.**)

§ 69

Ťarchavé príslušníčky a príslušníčky starajúce sa o dieťa mladšie ako osem rokov sa môžu vysielat na služobné cesty mimo obvodu obce služobného pôsobiska alebo dočasne alebo natrvalo preložiť do iného miesta služobného pôsobiska len so svojim súhlasom.

§ 70

(1) Služobné orgány sú povinné pri zaraďovaní do služby prihliadať aj na potreby príslušníčok starajúcich sa o deti.

(2) Služobné orgány určia príslušníčke starajúcej sa o dieťa mladšie ako 15 rokov alebo ťarchavej príslušníčke na jej žiadosť kratší čas služby alebo ho inak vhodne upravia, ak v tom nebráni dôležitý záujem služby.

(3) Príslušníčke, ktorej bol určený kratší čas služby, patrí služobný príjem zodpovedajúci tomuto kratšiemu času služby.

§ 71

(1) Nárok príslušníčok na materskú dovolenku, ďalšiu materskú dovolenku a na prestávky na dojčenie sa správa predpismi platnými pre pracovníčky v pracovnom pomere.*)

(2) Ak príslušníčka požiada služobný orgán o poskytnutie dovolenky tak, aby nadväzovala bezprostredne na skončenie materskej dovolenky, je služobný orgán povinný jej žiadosti vyhovieť.

Siedma hlava

Náhrada škody

Prvý oddiel

Zodpovednosť príslušníkov za škodu spôsobenú Zboru národnej bezpečnosti

Všeobecná zodpovednosť

§ 72

(1) Príslušník zodpovedá Zboru národnej bezpečnosti za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením svojich povinností pri plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním.

(2) Ak škoda bola spôsobená aj porušením povinností zo strany Zboru národnej bezpečnosti, zodpovednosť príslušníka sa pomerne obmedzí.

(3) Zavinenie príslušníka preukazuje príslušný služobný orgán s výnimkou prípadov uvedených v § 75 a 76.

(4) O náhrade škody podľa tohto oddielu rozhoduje služobný orgán.

§ 73

Príslušník nezodpovedá za škodu,

- a) ktorá vyplýva z rizika riadneho výkonu služby,
- b) ktorú spôsobil pri odvracaní nebezpečenstva hroziaceho životu alebo zdraviu alebo škody hroziacej majetku, ak tento stav sám úmyselne nevyvolal a počínal si pri tom spôsobom primeraným okolnostiam.

§ 74

Od príslušníka, ktorý vedome nezakročil proti hroziacej škode alebo neohlásil hroziacu škodu [§ 23 ods. 2 písm. a) a b)], môže služobný orgán požadovať, aby prispel na úhradu škody, ktorá bola Zboru národnej bezpečnosti spôsobená, v rozsahu primeranom okolnostiam prípadu, pokiaľ ju nemožno uhradiť inak. Pritom sa prihliada najmä na to, čo bránilo splneniu povinnosti a aký je spoločenský význam škody, ako i na osobné a majetkové pomery príslušníka, ktorý povinnosť nesplnil. Výška náhrady škody nesmie však presiahnuť sumu rovnajúcu sa trojnásobku jeho hrubého mesačného služobného príjmu.

§ 75

Zodpovednosť za schodok na zverených hodnotách, ktoré je príslušník povinný vyúčtovať

(1) Ak príslušník prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za hodnoty zverené na vyúčtovanie (hotovosti, ceniny, materiálové zásoby, tovar a iné hodnoty), zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže s príslušníkmi súčasne dojednať, že ak budú vykonávať službu s viacerými príslušníkmi, ktorí uzavreli dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne.

(2) Dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzavrieť písomne, inak je neplatná.

(3) Príslušník sa zbaví zodpovednosti úplne, prípadne čiastočne, ak preukáže, že schodok vznikol úplne alebo čiastočne bez jeho zavinenia.

(4) Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví funkcie, pre výkon ktorých je uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti nevyhnutné.

§ 76

Zodpovednosť za stratu zverených predmetov

Príslušník zodpovedá za stratu súčastí výstroja, výzbroje, nástrojov a iných predmetov, ktoré mu boli zverené na písomné potvrdenie. Tejto zodpovednosti sa zbaví, ak preukáže, že stratu nezavinil.

Rozsah náhrady škody

§ 77

(1) Príslušník, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak ju neodčiní uvedením do predošlého stavu.

(2) Výška náhrady škody spôsobenej z nedbalosti nesmie však presiahnuť u jednotlivého príslušníka trojnásobok jeho hrubého mesačného služobného príjmu. Toto obmedzenie neplatí, ak škoda bola spôsobená v opilosti, ktorú si príslušník sám privodil, alebo na zverených hodnotách, ktoré je príslušník povinný vyúčtovať, alebo stratou zverených predmetov.

(3) Ak škoda bola spôsobená aj Zborom národnej bezpečnosti, je príslušník povinný nahradiť pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia.

(4) Ak zodpovedá za škodu niekoľko príslušníkov, je každý z nich povinný uhradiť pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia; ak niektorý z nich spôsobil škodu úmyselne, zodpovedá za celú škodu.

§ 78

(1) Pri spoločnej zodpovednosti za schodok sa jednotlivým príslušníkom určí podiel náhrady podľa pomeru ich hrubých služobných príjmov, pričom služobný príjem ich náčelníka a jeho zástupcu sa započítava v dvojnásobnej výške.

(2) Podiel náhrady určený podľa predchádzajúceho odseku nesmie u jednotlivých príslušníkov, s výnimkou náčelníka a jeho zástupcu, presiahnuť sumu rovnajúcu sa ich hrubému mesačnému služobnému príjmu. Ak sa takto určenými podielmi neuhradí celá škoda, uhradiť zvyšok sú povinní náčelník a jeho zástupca podľa pomeru svojich hrubých služobných príjmov.

(3) Ak sa zistí, že schodok alebo jeho časť bola zavinená niektorým zo spoločne zodpovedných príslušníkov, uhradí schodok tento príslušník podľa miery svojho zavinenia. Zostávajúcu časť schodku uhradia všetci spoločne zodpovední príslušníci podielmi určenými podľa predchádzajúcich odsekov.

§ 79

Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z jej ceny v čase poškodenia. Ak je určená maloobchodná cena, vychádza sa z tejto ceny a prihliada sa na prípadné opotrebovanie veci.

§ 80

(1) Ak škoda bola spôsobená z nedbalosti, možno určiť výšku náhrady škody nižšou sumou, než je skutočná škoda, prípadne než je trojnásobok hrubého mesačného služobného príjmu. Ak ide o škodu spôsobenú v opilosti alebo na zverených hodnotách, ktoré je príslušník povinný vyúčtovať, alebo stratou zverených predmetov, môže náhradu škody nižšou sumou určiť len odvolací orgán alebo, ak ide o škodu spôsobenú trestným činom, aj súd.

(2) Pri určovaní výšky náhrady škody sa prihliada najmä na pomer príslušníka k službe a k majetku v socialistickom vlastníctve, na spoločenský význam škody, na to, ako k nej došlo, a na osobné a majetkové pomery príslušníka.

§ 81

(1) Výšku požadovanej náhrady škody určujú služobné orgány po prerokovaní s príslušníkom tak, aby rozhodnutie o náhrade škody bolo príslušníkovi oznámené spravidla do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu príslušník zodpovedá.

(2) Ak škoda bola spôsobená trestným činom a príslušník nie je ochotný ju uhradiť vo výške určenej služobným orgánom, rozhodne služobný orgán o povinnosti príslušníka uhradiť škodu, len ak o nej nerozhodol súd.

Druhý oddiel
Zodpovednosť Zboru národnej bezpečnosti za škodu spôsobenú príslušníkom

Všeobecná zodpovednosť

§ 82

(1) Ak bola príslušníkovi pri výkone služby alebo v priamej súvislosti s ním spôsobená škoda porušením právnej povinnosti, zodpovedá mu za ňu Zbor národnej bezpečnosti.

(2) Zbor národnej bezpečnosti zodpovedá príslušníkovi aj za škodu, ktorú mu spôsobili porušením právnej povinnosti v rámci plnenia služobných úloh služobné orgány.

(3) O náhrade škody podľa tohto oddielu rozhoduje služobný orgán.

§ 83

Ak služobný orgán preukáže, že škodu zaviniť aj poškodený príslušník, zodpovednosť Zboru národnej bezpečnosti sa pomerne obmedzí.

§ 84

(1) Zbor národnej bezpečnosti je povinný uhradiť príslušníkovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodčiniť uvedením do predošlého stavu. Ak ide o škodu na zdraví, platí pre spôsob a rozsah jej náhrady ustanovenie o služobných úrazoch s tým obmedzením, že nepatrí jednorazové mimoriadne odškodnenie a jednorazové odškodnenie pozostalých.

(2) Pri určovaní výšky škody na veci sa vychádza z jej ceny v čase poškodenia.

Zodpovednosť za škodu pri služobných úrazoch a chorobách z povolania

§ 85

(1) Ak došlo pri výkone služby alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu príslušníka na zdraví alebo k jeho smrti úrazom (ďalej len „služobný úraz“), zodpovedá za škodu tým vzniknutú Zbor národnej bezpečnosti. Služobným úrazom nie je úraz, ktorý sa príslušníkovi prihodil na ceste do služby a späť.

(2) Ako služobný úraz sa posudzuje aj úraz, ktorý príslušník utrpel pre výkon služby.

(3) Za škodu spôsobenú príslušníkovi chorobou z povolania zodpovedá Zbor národnej bezpečnosti, ak príslušník vykonával v ňom službu naposledy pred jej zistením za podmienok, z ktorých vzniká choroba z povolania, ktorou bol postihnutý. Chorobami z povolania sú choroby uvedené v predpisoch o sociálnom zabezpečení, ak vznikli za podmienok tam uvedených.

§ 86

(1) Zbor národnej bezpečnosti sa celkom zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že

- a) škoda bola spôsobená tým, že postihnutý príslušník svojím zavinením porušil predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby, hoci bol s nimi riadne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali, alebo
- b) škodu si spôsobil postihnutý príslušník svojou opilstosťou a Zbor národnej bezpečnosti nemohol škodu zabrániť, a že tieto skutočnosti boli jedinou príčinou škody.

(2) Zbor národnej bezpečnosti sa čiastočne zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že

- a) postihnutý príslušník porušil svojím zavinením predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby, hoci bol s nimi riadne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody,
- b) jednou z príčin škody bola opilosť postihnutého príslušníka alebo
- c) príslušníkovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil predpisy, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže zaviniť úraz alebo chorobu z povolania.

(3) Ak sa Zbor národnej bezpečnosti zbaví zodpovednosti čiastočne, určí sa časť škody, ktorú nesie príslušník, podľa miery jeho zavinenia; v prípade uvedenom v predchádzajúcom odseku pod písmenom c) uhradí však Zbor národnej bezpečnosti aspoň jednu tretinu škody.

(4) Pri posudzovaní, či príslušník porušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby [odsek 1 písm. a) a odsek 2 písm. a)], sa nemožno odvolávať len na všeobecné ustanovenia, podľa ktorých si má každý počínať tak, aby neohrozoval svoje zdravie a zdravie iných.

(5) Za ľahkomyselné konanie [odsek 2 písm. c)] nemožno považovať bežnú neopatrnosť a konanie vyplývajúce z rizika služby.

§ 87

Zbor národnej bezpečnosti sa nemôže zbaviť zodpovednosti, ak príslušník utrpel služobný úraz

- a) pri služobnom zákroku alebo pri službe vykonávanej na uskutočnenie mimoriadnych bezpečnostných opatrení alebo
- b) pri odvracaní nebezpečenstva hroziaceho životu alebo zdraviu alebo škody hroziacej majetku, pokiaľ príslušník tento stav sám úmyselne nevyvolal.

§ 88

Príslušníkovi, ktorý utrpel služobný úraz alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania, je Zbor národnej bezpečnosti povinný v rozsahu, v ktorom za škodu zodpovedá, poskytnúť náhradu za stratu na služobnom príjme, prípadne na dôchodku, za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, za účelne vynaložené náklady spojené s liečením a za vecnú škodu, prípadne aj jednorazové mimoriadne odškodnenie.

§ 89

(1) Náhrada za stratu na služobnom príjme počas neschopnosti príslušníka na službu sa poskytuje v takej výške, aby spolu so služobným príjmom v chorobe alebo nemocenským sa rovnala jeho čistému služobnému príjmu pred vznikom škody spôsobenej služobným úrazom alebo chorobou z povolania.

(2) Náhrada za stratu na služobnom príjme po skončení neschopnosti príslušníka na službu alebo pri uznaní plnej (čiastočnej) invalidity sa poskytuje v takej výške, aby spolu s čistým služobným príjmom (zárobkom) príslušníka po úraze alebo po zistení choroby z povolania s prípadným invalidným (čiastočným invalidným) dôchodkom poskytovaným z toho istého dôvodu sa rovnala jeho čistému služobnému príjmu pred vznikom škody spôsobenej služobným úrazom alebo chorobou z povolania. Na zvýšenie invalidného dôchodku pre bezmocnosť ani na jeho zníženie podľa predpisov o sociálnom zabezpečení sa neprihliada.

(3) Náhrada za stratu na dôchodku patrí v sume rovnajúcej sa rozdielu medzi výškou dôchodku, na ktorý poškodenému vznikol nárok, a výškou dôchodku, na ktorý by mu vznikol nárok, keby nedošlo k zníženiu jeho služobného príjmu (zárobku) následkom poškodenia zdravia služobným úrazom alebo chorobou z povolania.

(4) Náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazove vo výške a za podmienok určených predpismi platnými pre pracovníkov v pracovnom pomere.*)

(5) príslušníkovi, ktorého schopnosť na výkon služby bola zmenená alebo ktorý bol uznaný invalidným v dôsledku služobného úrazu, ktorý mu bol spôsobený trestným činom, pri služobnom zákroku, pri výkone služby v leteckej prevádzke, pri plnení zvláštnych úloh uložených služobnými orgánmi, pri práci s výbušninami, s chemickým rádioaktívnym, vysokovirulentným alebo infekčným materiálom alebo za iných obdobne nebezpečných podmienok, patrí jednorázové mimoriadne odškodnenie vo výške najmenej 10 000 Kčs a najviac 45 000 Kčs. Ak však k takému úrazu došlo za zvlášť nebezpečných podmienok, patrí príslušníkovi jednorázové mimoriadne odškodnenie až do výšky 80 000 Kčs. Jednorázové mimoriadne odškodnenie vo výške najmenej 10 000 Kčs a najviac 45 000 Kčs patrí za podmienok ustanovených v prvej vete aj príslušníkovi, ktorého schopnosť na výkon služby bola zmenená alebo ktorý bol uznaný invalidným v dôsledku choroby z povolania.

§ 90

Ak príslušník následkom služobného úrazu alebo choroby z povolania zomrel, je Zbor národnej bezpečnosti povinný v rozsahu, v akom za škodu zodpovedá, poskytnúť náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho liečením, náhradu primeraných nákladov spojených s pohrebom, náhradu nákladov na výživu pozostalých, jednorázové odškodnenie pozostalých a náhradu vecnej škody.

§ 91

(1) Náklady spojené s liečením a náklady spojené s pohrebom sa uhradia tomu, kto tieto náklady vynaložil. Od nákladov spojených s pohrebom sa odpočíta pohrebné poskytnuté podľa predpisov o nemocenskej starostlivosti.

(2) Náhrada nákladov na výživu pozostalých patrí pozostalým, ktorým zomretý výživu poskytoval alebo bol povinný poskytovať. Pri výpočte tejto náhrady sa vychádza z čistého služobného príjmu zomretého. Náhrada nákladov patrí, pokiaľ nie je uhradená dávkami dôchodkového zabezpečenia poskytovanými z tohto istého dôvodu.

(3) Jednorázové odškodnenie pozostalých patrí manželovi vo výške 3000 Kčs a dieťaťu, ktoré má nárok na sirotský dôchodok, vo výške 5000 Kčs. V odôvodnených prípadoch možno jednorázové odškodnenie pozostalých v úhrnnej výške 3000 Kčs priznať aj rodičom zomretého príslušníka.

(4) Náhrada vecnej škody patrí dedičom príslušníka.

§ 92

(1) Zbor národnej bezpečnosti môže výnimočne, ak pôjde o prípad hodný osobitného zreteľa, poskytnúť manželovi, dieťaťu, ktoré má nárok na sirotský dôchodok, prípadne rodičom zomretého príspevok vo výške jednorázového odškodnenia pozostalých, i keď za služobný úraz alebo chorobu z povolania nezodpovedá.

(2) Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví, ktoré podmienky sú obdobne nebezpečné a zvlášť nebezpečné (§ 89 ods. 5), upraví určovanie výšky jednorázového

mimoriadneho odškodnenia a ustanoví postup služobných orgánov pri prerokúvaní a určovaní náhrady škody a ďalšie podrobnosti o poskytovaní náhrad v súvislosti so služobnými úrazmi a chorobami z povolania; môže tiež ustanoviť potrebné odchýlky na poskytovanie náhrady za bolesť, a v ktorých prípadoch možno poskytnúť jednorazové odškodnenie pozostalých vyššou sumou.

§ 93

Ak Zbor národnej bezpečnosti poškodenému nahradil škodu, má nárok na náhradu voči tomu, kto poškodenému za takúto škodu zodpovedá podľa Občianskeho zákonníka, a to v rozsahu zodpovedajúcom miere tejto zodpovednosti voči poškodenému a do výšky nárokov na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa vopred nedohodlo inak.

§ 94

(1) Ak sa podstatne zmenia pomery poškodeného, ktoré boli rozhodujúce na určenie výšky náhrady škody, môže sa poškodený aj Zbor národnej bezpečnosti domáhať zmeny v úprave svojich práv, prípadne povinností.

(2) Minister vnútra Československej socialistickej republiky môže vzhľadom na zmeny, ktoré nastali vo vývoji úrovne služobného príjmu, upraviť v rozsahu ustanovenom vládou Československej socialistickej republiky pre pracovníkov v pracovnom pomere podmienky a, výšku a spôsob náhrady za stratu na služobnom príjme patriacej príslušníkom po skončení neschopnosti na službu vzniknutej služobným úrazom alebo chorobou z povolania.

§ 95

Zodpovednosť za škodu na odložených veciach

(1) Zbor národnej bezpečnosti zodpovedá za škodu na veciach, ktoré na jeho pracoviskách príslušník odložil pri výkone služby alebo v priamej súvislosti s ním na určenom alebo obvyklom mieste.

(2) Za veci, ktoré príslušníci do služby obvykle nenosia a ktoré služobný orgán neprevzal do osobitnej úschovy, zodpovedá Zbor národnej bezpečnosti len do sumy 1000 Kčs. Ak škodu na týchto veciach spôsobil iný príslušník alebo pracovník činný na pracoviskách Zboru národnej bezpečnosti alebo ak služobný orgán prevzal tieto veci do osobitnej úschovy, uhrádza Zbor národnej bezpečnosti škodu bez obmedzenia.

(3) Zbor národnej bezpečnosti sa čiastočne zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že ku škode došlo aj zavineným porušením služobnej povinnosti zo strany príslušníka.

(4) Nárok na náhradu škody zanikne, ak ju príslušník neohlásil služobnému orgánu bez zbytočného odkladu najneskôr do 15 dní odo dňa, keď sa o škode dozvedel.

§ 96

Zodpovednosť za škodu na veci pri služobnom zákroku a pri mimoriadnych bezpečnostných opatreniach

Ak príslušník utrpel škodu na veci pri služobnom zákroku alebo pri službe vykonávanej na uskutočnenie mimoriadnych bezpečnostných opatrení, zodpovedá za ňu Zbor národnej bezpečnosti.

§ 97**Zodpovednosť pri odvracaní škody**

Príslušník, ktorý pri odvracaní nebezpečenstva hroziaceho životu alebo zdraviu alebo škody hroziacej majetku utrpel škodu na veci, má nárok voči Zboru národnej bezpečnosti na jej náhradu, ako aj na náhradu účelne vynaložených nákladov, ak tento stav sám nevyvolal a počínal si pritom spôsobom primeraným okolnostiam.

Ôsma hlava**Skončenie služobného pomeru a nároky s ním súvisiace****§ 98****Skončenie služobného pomeru**

(1) Služobný pomer sa končí

- a) uvoľnením,
- b) prepustením,
- c) odňatím hodnosti,
- d) stratou hodnosti,
- e) úmrtím príslušníka.

(2) Služobný pomer dojednaný na určitý čas sa končí aj uplynutím tohto času.

§ 99**Uvoľnenie**

(1) Príslušník musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť musí byť písomná, a ak príslušník žiada o uvoľnenie zo závažných osobných alebo rodinných dôvodov, musí byť v nej uvedený aj dôvod na uvoľnenie.

(2) Ak ide o uvoľnenie zo závažných osobných alebo rodinných dôvodov (napr. zo zdravotných dôvodov, preto, že príslušníkovi vznikne nárok na starobný dôchodok, preto, že nasleduje manžela do nového bydliska, preto, že sa nevyužíva jeho kvalifikácia, u príslušníčky aj pri uvoľnení z dôvodov farchavosti alebo starostlivosti o dieťa), skončí sa služobný pomer uplynutím troch kalendárnych mesiacov a v ostatných prípadoch uplynutím deviatich kalendárnych mesiacov nasledujúcich po dni doručenia žiadosti, pokiaľ sa služobný orgán s príslušníkom nedohodne inak.

(3) Rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi služobný orgán príslušníkovi do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti. Ak tak neurobí, skončí sa služobný pomer uvoľnením v lehote uvedenej v žiadosti. Ak lehota v žiadosti nie je uvedená, skončí sa služobný pomer uplynutím troch kalendárnych mesiacov nasledujúcich po dni doručenia žiadosti, pokiaľ sa služobný orgán s príslušníkom nedohodne inak. Ak príslušník podal žiadosť v čase od 10. marca 1990 do 10. mája 1990, skončí sa jeho služobný pomer 10. júnom 1990, ak nebolo dohodnuté inak. Ak príslušník podal žiadosť v čase od 11. mája 1990 do 31. júla 1990, končí sa služobný pomer uplynutím jedného mesiaca odo dňa doručenia žiadosti, ak nebolo dohodnuté inak.

(4) Ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením neoznámilo príslušníkovi do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti a ak bol v žiadosti uvedený dôvod na uvoľnenie, posudzuje sa uvoľnenie ako uvoľnenie zo závažných osobných alebo rodinných dôvodov.

(5) Ak príslušník požiadal o uvoľnenie v skúšobnej dobe, skončí sa služobný pomer uplynutím jedného kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia žiadosti, pokiaľ sa služobný orgán s príslušníkom nedohodne inak, vždy však najneskôr uplynutím skúšobnej doby.

Prepustenie

§ 100

(1) Príslušník môže byť zo služobného pomeru prepustený,

- a) ak pre neho nie je v dôsledku zásadných organizačných zmien schválených vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v Zbore národnej bezpečnosti iné zaradenie,
- b) ak je podľa posudku lekárskej komisie zo zdravotných dôvodov trvalo neschopný na výkon akejkoľvek služby alebo ak je jeho schopnosť na výkon služby zmenená a príslušníka nemožno previesť na funkciu, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia,
- c) ak spĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok,
- d) ak bol pri služobnom hodnotení hodnotený ako nevyhovujúci a nie je spôsobilý zastávať inú, menej zodpovednú funkciu,
- e) ak porušil služobnú prísahu, služobnú povinnosť alebo právomoc verejného činiteľa zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov služby alebo
- f) ak bol právoplatne odsúdený pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody,
- g) ak podľa vyjadrenia občianskej komisie nie je spôsobilý na výkon služby v Zbore národnej bezpečnosti.

(2) O prepustení príslušníka z dôvodov uvedených v predchádzajúcom odseku písm. d), e) a f) sa môže rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď služobný orgán dôvod prepustenia zistil, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa rozhodnutie príslušníkovi musí aj oznámiť.

(3) Prepustenie príslušníka z niektorého z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. b), d) a e) je služobný orgán povinný vopred prerokovať s osobitnou komisiou zriadenou podľa § 18 ods. 4.

§ 101

(1) Rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí sa v ňom uviesť dôvod prepustenia so skutočnosťami ho zakladajúcimi, inak je neplatné.

(2) Pri rozhodovaní o prepustení príslušníka zo služobného pomeru z dôvodov uvedených v § 100 ods. 1 písm. g) vychádza služobný orgán z vyjadrenia občianskej komisie.

(3) Ak je príslušník členom odborovej organizácie, prihliada služobný orgán pri rozhodovaní tiež na jej stanovisko.

(4) Pri prepustení sa končí služobný pomer uplynutím troch kalendárnych mesiacov, a ak ide o prepustenie v skúšobnej dobe, uplynutím jedného kalendárneho mesiaca odo dňa oznámenia rozhodnutia o prepustení, pokiaľ sa služobný orgán s príslušníkom nedohodne inak, vždy však najneskôr uplynutím skúšobnej doby.

(5) Ak príslušník porušil služobnú prísahu, služobnú povinnosť alebo právomoc verejného činiteľa úmyselne alebo ak úmyselne spáchal trestný čin, pre ktorý bol právoplatne odsúdený,

možno skončiť služobný pomer prepustením podľa § 100 ods. 1 písm. e) alebo f) dňom oznámenia rozhodnutia o prepustení.

(6) Ak sa príslušníkovi rozhodnutie o prepustení z dôvodov uvedených v § 100 ods. 1 písm. a) alebo g) oznámilo v období od 10. mája 1990 do 31. júla 1990, končí sa služobný pomer uplynutím jedného mesiaca od oznámenia rozhodnutia, pokiaľ sa služobný orgán s príslušníkom nedohodol na kratšej dobe.

§ 102

Zákaz prepustenia v ochranej dobe

(1) Príslušník nesmie byť prepustený zo služobného pomeru v ochranej dobe, to je v dobe,

- a) keď bol uznaný dočasne neschopným služby pre chorobu alebo úraz, pokiaľ si túto neschopnosť nespôsobil úmyselne,
- b) od podania návrhu na ústavné ošetrovanie alebo od povolenia kúpeľného liečenia až do dňa jeho skončenia; pri ochorení tuberkulózou alebo chorobou z povolania sa táto doba predlžuje o šesť mesiacov po prepustení z ústavného ošetrovania,
- c) keď je dlhodobe úplne uvoľnený na výkon verejnej funkcie alebo
- d) keď je príslušníčka farchavá alebo keď sa príslušníčka trvalo stará aspoň o jedno dieťa mladšie ako jeden rok alebo, ak ide o osamelú príslušníčku, o dieťa mladšie ako tri roky.

(2) Zákaz prepustenia sa nevzťahuje na prepustenie z dôvodov uvedených v § 100 ods. 1 písm. e) a f) a na prepustenie v skúšobnej dobe. Ak ide o prepustenie príslušníka z dôvodu uvedeného v predchádzajúcom odseku písm. d), nezapočítava sa do lehoty dvoch mesiacov čas, po ktorý je príslušník uznaný dočasne neschopným služby pre chorobu alebo úraz. Zákaz prepustenia sa ďalej nevzťahuje na prepustenie z dôvodov uvedených v § 100 ods. 1 písm. a) a g), ak nejde o prípad uvedený v § 102 ods. 1 písm. d).

(3) Ak rozhodnutie o prepustení bolo príslušníkovi oznámené pred začiatkom ochranej doby a služobný pomer by sa mal skončiť v tejto dobe, ochranná doba sa do trojmesačnej lehoty uvedenej v § 101 ods. 2 nezapočítava, iba ak príslušník vyhlási, že na predĺžení služobného pomeru netrvá.

§ 103

Nároky po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru

Ak sa na základe odvolania príslušníka zruší rozhodnutie o skončení služobného pomeru, služobný pomer trvá a príslušníkovi patria i naďalej všetky doterajšie náležitosti. Ak príslušník oznámi najneskôr pred vydaním rozhodnutia o zrušení, že netrvá na ďalšom výkone služby, platí, pokiaľ sa nedohodne so služobným orgánom inak, že sa jeho služobný pomer končí uvoľnením zo závažných osobných dôvodov uplynutím troch kalendárnych mesiacov nasledujúcich po dni oznámenia pôvodného rozhodnutia o skončení služobného pomeru.

§ 104

Odňatie a strata hodnosti

Ak príslušníkovi bola odňatá hodnosť alebo ak došlo uňho k strate hodnosti na základe rozhodnutia súdu, končí sa jeho služobný pomer dňom, keď rozhodnutie o odňatí hodnosti alebo o strate hodnosti nadobudlo právoplatnosť.

§ 105**Skončenie služobného pomeru príslušníka prijatého na určitý čas**

(1) Ak príslušník bol prijatý do služobného pomeru na určitý čas, končí sa jeho služobný pomer uplynutím tohto času. Ak však príslušník pokračuje po uplynutí tohto času s vedomím služobného orgánu vo výkone služby, platí, že sa tento služobný pomer zmenil na služobný pomer na neurčitý čas, pokiaľ sa služobný orgán s príslušníkom nedohodne inak.

(2) Príslušníka, ktorý bol prijatý do služobného pomeru na určitý čas, možno pred uplynutím tohto času uvoľniť zo služobného pomeru len zo závažných osobných alebo rodinných dôvodov; prepustiť ho možno z dôvodov uvedených v § 100 s výnimkou dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. c).

§ 106**Potvrdenie o zamestnaní a služobné posudky**

(1) Pri skončení služobného pomeru je služobný orgán povinný vydať príslušníkovi posudok o jeho služobnej činnosti a potvrdenie o zamestnaní, v ktorom musí byť uvedená najmä doba jeho trvania, dosiahnutá kvalifikácia a či, v akej výške, v akom poradí a v čí prospech sa vykonávajú zo služobného príjmu príslušníka zrážky.

(2) Ak služobný orgán podáva inej organizácii alebo štátnemu orgánu posudok o služobnej činnosti príslušníka, musí príslušníkovi jeho obsah oznámiť a na požiadanie mu vydať jeho odpis.

§ 107**Umiestňovanie v občianskom povolaní**

(1) Príslušníci, ktorých služobný pomer sa skončil prepustením alebo uvoľnením zo závažných osobných alebo rodinných dôvodov a ktorým ku dňu skončenia služobného pomeru nevznikol nárok na starobný alebo invalidný dôchodok, majú právo požadovať, aby sa im zabezpečilo umiestnenie v občianskom povolaní primerané ich vzdelaniu, praktickým skúsenostiam a schopnostiam a umožnila príprava na zvolené občianske povolanie starostlivosťou štátu.

(2) Povinnosť zabezpečiť príslušníkom umiestnenie a prípravu na občianske povolanie podľa predchádzajúceho odseku patrí, ak ide o príslušníkov v pôsobnosti ministra vnútra Československej socialistickej republiky, vláde Československej socialistickej republiky, a ak ide o ostatných príslušníkov, vláde Českej socialistickej republiky alebo vláde Slovenskej socialistickej republiky. Túto povinnosť plnia vlády prostredníctvom ministerstiev vnútra; zúčastnené orgány štátnej správy plnia pritom úlohy ustanovené im príslušnou vládou.

§ 108**Odchodné**

(1) Príslušníkovi, ktorého služobný pomer sa skončil uvoľnením alebo prepustením, patrí odchodné. V prípadoch hodných osobitného zreteľa možno odchodné tiež priznať, ak sa služobný pomer skončí odňatím hodnosti alebo stratou hodnosti. Odchodné nepatrí príslušníkovi, ktorý je po skončení služobného pomeru prijatý do služobného pomeru k ozbrojeným silám alebo k Zboru nápravnej výchovy.

(2) Odchodné sa poskytuje podľa dĺžky trvania služobného pomeru a dôvodu uvoľnenia alebo prepustenia až do výšky šesťnásobku hrubého mesačného služobného príjmu. Bližšie podmienky pre poskytovanie odchodného ustanoví a určovanie jeho výšky v jednotlivých prípadoch upraví minister vnútra Československej socialistickej republiky.

§ 109**Platové vyrovnanie**

(1) Príslušníkovi, ktorého služobný pomer sa skončil uvoľnením zo závažných osobných alebo rodinných dôvodov alebo prepustením s výnimkou prepustenia pre odsúdenie za úmyselný trestný čin, patrí platové vyrovnanie, ak jeho služobný pomer trval aspoň desať rokov a príslušník nemá nárok na dôchodok zo sociálneho zabezpečenia alebo na príspevok za službu; za týchto podmienok možno v prípadoch hodných osobitného zreteľa priznať príslušníkovi platové vyrovnanie, i keď mu podľa ustanovenia predchádzajúcej časti vety nepatrí.

(2) Platové vyrovnanie do výšky posledného čistého mesačného služobného príjmu poskytuje Zbor národnej bezpečnosti od nástupu občianskeho povolania, prípadne od začiatku prípravy na toto povolanie, povolenej služobným orgánom, do uplynutia dvoch rokov od skončenia služobného pomeru.

(3) Podrobnosti o poskytovaní platového vyrovnania o spôsobe výpočtu jeho výšky a výplate upraví Minister vnútra Československej socialistickej republiky. Ministri vnútra môžu vo svojej pôsobnosti odstraňovať tvrdosti, ktoré by sa vyskytli pri vykonávaní ustanovení odsekov 1 a 2.

Príspevok za službu**§ 110**

(1) Príspevok za službu (ďalej len „príspevok“) patrí za podmienok nižšie uvedených príslušníkovi, ktorého služobný pomer sa skončil uvoľnením alebo prepustením z niektorého z dôvodov uvedených v § 100 ods. 1 písm. a) až d).

(2) V prípadoch hodných osobitného zreteľa možno príspevok tiež priznať, ak sa služobný pomer skončí prepustením z iných dôvodov, než ktoré sú uvedené v predchádzajúcom odseku, alebo ak sa skončí odňatím hodnosti alebo stratou hodnosti.

(3) Príspevok sa neposkytne, prípadne jeho výplata sa zastaví, ak je príslušník znovu prijatý do služobného pomeru alebo je prijatý do služobného pomeru k ozbrojeným silám alebo k Zboru nápravnej výchovy.

(4) Príspevok nepatrí po dosiahnutí veku 60 rokov.

§ 111

(1) Príspevok je

- a) 20 % služobného príjmu, ak príslušník vykonával službu v Zbore národnej bezpečnosti po dobu najmenej 15 rokov a dosiahol vek aspoň 40 rokov, a pokiaľ ide o výkonného letca alebo o príslušníka vo funkcii osobitnej povahy alebo osobitného stupňa nebezpečnosti, bez ohľadu na vek;
- b) 30 % služobného príjmu, ak príslušník vykonával službu v Zbore národnej bezpečnosti po dobu najmenej 20 rokov alebo ju vykonával po kratšiu dobu, ale sa podieľal na intenzívnej výstavbe Zboru národnej bezpečnosti a dosiahol vek aspoň 45 rokov.

(2) Príspevok podľa predchádzajúceho odseku nesmie však prekročiť sumu zodpovedajúcu maximálnej výške čiastočného invalidného dôchodku účastníkov odboja.

(3) Príspevok sa zvyšuje účastníkom odboja; o toto zvýšenie sa môže prekročiť hranica ustanovená v odseku 2.

§ 112

Príspevok sa vymeriava z posledného hrubého mesačného služobného príjmu príslušníka pred skončením služobného pomeru alebo, ak je to preňho výhodnejšie, z jeho priemerného hrubého mesačného služobného príjmu za posledných päť kalendárnych rokov pred skončením služobného pomeru.

§ 113

(1) Pri súbehu nároku na príspevok s nárokom na príspevok za službu podľa iných predpisov¹⁾ patrí vyšší príspevok.

(2) Pri súbehu príspevku so zárobkom sa príspevok kráti o sumu, o ktorú súčet príspevku a hrubého mesačného zárobku presahuje výšku služobného príjmu, z ktorého sa príspevok vymeral.

(3) Pri súbehu nároku na príspevok a na starobný, invalidný (čiastočný invalidný) dôchodok alebo na dôchodok za výsluhu rokov (čiastočný dôchodok za výsluhu rokov) podľa predpisov o sociálnom zabezpečení patrí oprávnenému podľa jeho voľby buď dôchodok alebo príspevok.

§ 113a

(1) Po dobu, po ktorú sa príjemca príspevku zdržiava v cudzine trvalo, príspevok neplatí. Ak sa príjemca príspevku zdržiava v cudzine prechodne, príspevok mu patrí, ale do cudziny sa nevypláca.

(2) Po dobu, pre ktorú je príjemca príspevku vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe, príspevok sa nevypláca. Manželovi s deťmi oprávneného sa na žiadosť vypláca časť príspevku, ktorá je potrebná na úhradu jeho záväzkov a osobných potrieb členov rodiny. Oprávnenému, ktorý je osamelý, možno výnimočne povoliť výplatu časti príspevku na úhradu jeho záväzkov. Ak bol príjemca príspevku prepustený z väzby, bez toho že by bol odsúdený, vyplatí sa mu príspevok späťne za celú dobu väzby.

§ 113b

(1) Organizácie sú povinné na výzvu platiteľa príspevku podávať v určenej lehote hlásenie na účely krátenia príspevku, najmä vo výške zárobku príjemcu príspevku. Platiteľ príspevku je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť tohoto hlásenia.

(2) Ak organizácia nesprávnym hlásením alebo jeho zanedbaním zavinila, že sa príspevok vyplatil neprávom, alebo vo vyššej výmere, než patril, je povinná nahradiť platiteľovi príspevku neprávom vyplatené sumy.

(3) Ak sa príspevok vyplatil neprávom, alebo vo vyššej výmere, než patril, zavinením príjemcu príspevku i organizácie, zodpovedajú príjemca príspevku i organizácia za vrátenie neprávom vyplatených súm spoločne a nerozdielne.

(4) O premlčaní a premlčacej dobe platí ustanovenie § 132a.

(5) O povinnosti organizácie nahradiť neprávom vyplatené sumy príspevku rozhoduje platiteľ príspevku; pre konanie sa použijú obdobné ustanovenia upravujúce konanie v sociálnom zabezpečení príslušníkov.²⁾

§ 113c

Príjemcovi príspevku, ktorý bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody pre úmyselný trestný čin alebo sa dopustil takého konania, pre ktoré by sa mu inak za trvania služobného pomeru odňala hodnosť (§ 13 ods. 1 písm. a), môže sa príspevok odňať. O odňatí príspevku rozhodujú vo svojej pôsobnosti ministri vnútra po predchádzajúcom prerokovaní v osobitnej komisii zriadenej podľa § 13 ods. 2 .

§ 114

(1) Rozsah zvýšenia príspevku účastníkom odboja podľa § 111 ods. 3 a podrobnosti o poskytovaní príspevku ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky.

(2) Podanie odvolania nemá odkladný účinok s výnimkou odvolania proti rozhodnutiu o odňatí hodnosti, proti služobnému hodnoteniu, ktorým sa príslušník hodnotil jako nevyhovujúci a nespôsobilý zastávať inú, menej zodpovednú funkciu (§ 100 ods. 1 písm. d), proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho trestu alebo o náhrade škody.

(3) Vláda Československej socialistickej republiky môže so zreteľom na vývoj životných nákladov ustanoviť k príspevku osobitný prídavok, prípadne upraviť pre oprávnených spôsob krátenia príspevku výhodnejšie.

§ 114a

(1) Príslušníkom Zboru národnej bezpečnosti, ktorí boli trvale alebo prechodne zaradení v zložke Štátnej bezpečnosti¹⁾ a ich služobný pomer sa skončil v čase od 1. januára 1971 do 10. mája 1990, nepatrí od 1. septembra 1990 príspevok za službu podľa § 110 až 114, pokiaľ na ich žiadosť a odporúčanie občianskej komisie nerozhodne služobný orgán inak.

(2) Príslušníkom Zboru národnej bezpečnosti, ktorí boli trvale alebo prechodne zaradení v zložke Štátnej bezpečnosti¹⁾ a ktorých služobný pomer sa skončil uvoľnením na žiadosť podanú v čase od 1. januára 1990 do 31. júla 1990 alebo prepustením spôsobom uvedeným v § 101 ods. 6, nepatrí odchodné podľa § 108, platové vyrovnanie podľa § 109 ani príspevok za službu podľa § 110 až 114, pokiaľ na ich žiadosť a odporúčanie občianskej komisie nerozhodne služobný orgán inak.

(3) Príslušníkom Zboru národnej bezpečnosti, ktorých služobný pomer sa skončil v čase po 9. máji 1990 prepustením z dôvodov uvedených v § 100 ods. 1 písm. a), d), e), f) a g), nepatrí odchodné podľa § 108, platové vyrovnanie podľa § 109 ani príspevok za službu podľa § 110 až 114. Ak sa služobný pomer skončil z dôvodu uvedeného v § 100 ods. 1 písm. a), možno takto postupovať iba do 31. decembra 1990.

§ 115
Úmrtné

Ak sa služobný pomer skončí úmrtím príslušníka, patrí pozostalým úmrtné. Výšku úmrtného a okruh pozostalých, ktorým úmrtné patrí, ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky. Nároky pozostalých podľa § 90 zostávajú nedotknuté.

Deviata hlava
Odvolanie a konanie o odvolaní

§ 116
Odvolanie

(1) Proti rozhodnutiu služobného orgánu môže príslušník podať odvolanie do 15 dní, a ak ide o odvolanie proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho trestu alebo o prepustenie v skúšobnej dobe, do siedmich dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Odvolanie môže príslušník podať aj proti služobnému hodnoteniu, potvrdeniu o zamestnaní a služobnému posudku v lehote 15 dní odo dňa, keď bol s ich obsahom oboznámený. Odvolanie sa podáva u služobného orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, písomne alebo ústne do protokolu.

(2) Podanie odvolania nemá odkladný účinok s výnimkou odvolania proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho trestu alebo o náhrade škody.

(3) Služobný orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže odvolaniu sám vyhovieť; ak tak neurobí, je povinný bez odkladu, najneskôr však do 30 dní od podania odvolania, predložiť odvolanie orgánu príslušnému na rozhodnutie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

(4) Proti rozhodnutiu o odvolaní sa nemožno odvolať.

§ 117
Odvolací orgán

(1) Odvolacím orgánom je služobný orgán najbližšie nadriadený služobnému orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

(2) Odvolací orgán je povinný rozhodnúť o odvolaní bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 60 dní odo dňa podania odvolania, a to po predchádzajúcom prerokovaní v poradnej komisii. Ak v tejto lehote nebolo možné rozhodnúť, musí byť príslušník upovedomený o dôvodoch, pre ktoré nemohlo byť rozhodnuté, a musí mu byť oznámený čas, v priebehu ktorého sa o odvolaní rozhodne.

(3) Ak ide o odvolanie proti rozhodnutiu o prepustení z dôvodu uvedeného v § 100 ods. 1 písm. g), vychádza odvolací orgán z vyjadrenia občianskej komisie pôsobiacej na rovnakom organizačnom stupni; v poradnej komisii sa také odvolanie neprerokúva.

(4) Proti rozhodnutiu ministra vnútra, ak nejde o rozhodnutie o odvolaní, možno podať rozklad. O rozklade rozhoduje minister vnútra. Pre rozklad a konanie o ňom platí ustanovenie o odvolaní.

§ 118
Poradná komisia

(1) Poradná komisia sa skladá z predsedu, jeho zástupcu a z ďalších najmenej siedmich členov. Odvolanie prerokávajú poradné komisie v senátoch, ktoré určí jej predseda; senáty musia byť najmenej trojčlenné.

(2) Členom poradnej komisie môže byť príslušník, ktorý je príkladom v plnení služobných povinností a má dostatočné znalosti a skúsenosti na riadny výkon tejto funkcie.

(3) Z účasti na konaní senátu je vylúčený člen, u ktorého s ohľadom na jeho vzťah k prerokovanej veci alebo k účastníkovi možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. O tom, či je člen komisie z konania v senáte vylúčený, rozhoduje jej predseda.

(4) Poradné komisie zriaďujú a predsedu, zástupcu a ďalších členov vymenúvajú vo svojej pôsobnosti ministri vnútra a služobné orgány nimi splnomocnené.; prihliadajú pritom najmä na organizačné usporiadanie Zboru národnej bezpečnosti.

Konanie o odvolaní

§ 119

Odvolací orgán je povinný zaistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zadovážiť potrebné doklady pre rozhodnutie; pritom sa musí príslušníkovi dať možnosť k týmto podkladom sa vyjadriť.

§ 120

Rozhodnutie odvolacieho orgánu sa musí vyhotoviť písomne a doručiť účastníkom konania. Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o tom, že toto rozhodnutie je konečné.

§ 121

(1) Pokiaľ príslušník v dôsledku nesprávneho poučenia alebo preto, že nebol vôbec poučený, podal odvolanie po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty alebo u nepríslušného služobného alebo odvolacieho orgánu, má sa za to, že ho podal včas a u príslušného orgánu, ak tak urobil najneskôr do troch mesiacov odo dňa, keď mu bolo rozhodnutie oznámené.

(2) Odvolací orgán môže zmeškanie lehoty odpustiť, ak k nemu došlo zo závažných dôvodov, príslušník o to požiada do 15 dní odo dňa, keď pominul dôvod zmeškania, a zároveň podá odvolanie.

§ 122

Minister vnútra Československej socialistickej republiky podrobnejšie upraví konanie o odvolaní.

§ 123

Právoplatné a vykonateľné rozhodnutie

(1) Rozhodnutie služobného orgánu, proti ktorému už nemožno podať odvolanie (rozklad), je v právoplatnosti.

(2) Rozhodnutie je vykonateľné, ak proti nemu nemožno podať odvolanie (rozklad) alebo ak odvolanie (rozklad) nemá odkladný účinok.

(3) Ak v určenej lehote nebola splnená povinnosť na peňažité plnenie uložená vykonateľným rozhodnutím, môže toto rozhodnutie v jednoduchých prípadoch vykonať služobný orgán, inak ho na návrh oprávneného vykoná súd alebo národný výbor.

Mimoriadne opravné prostriedky

§ 124

(1) Ak sa dodatočne zistí, že právoplatné rozhodnutie je v rozpore s právnymi predpismi, môže ho minister vnútra vo svojej pôsobnosti zrušiť. Minister vnútra rozhodne vo veci samej.

(2) Právoplatné rozhodnutie o skončení služobného pomeru môže minister vnútra zrušiť len na návrh príslušníka, v ostatných prípadoch aj z vlastného podnetu.

(3) Právoplatné rozhodnutie možno zrušiť do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti.

§ 125

(1) Ak sa dodatočne zistili mimoriadne závažné okolnosti, ktoré príslušník nemohol bez svojej viny v konaní uplatniť a ktoré odôvodňujú podstatne priaznivejšie rozhodnutie v jeho prospech, môže služobný orgán na jeho návrh zrušiť svoje právoplatné rozhodnutie. Právoplatné rozhodnutie odvolacieho orgánu (orgánu, ktorý rozhodoval o rozklade) môže zrušiť tento orgán, ak sú splnené podmienky predchádzajúcej vety.

(2) Orgán, ktorý rozhodnutie zrušil, rozhodne vo veci samej.

(3) Návrh na zrušenie rozhodnutia podľa odseku 1 môže príslušník podať len do troch mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o okolnostiach odôvodňujúcich navrhovanú zmenu, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

DRUHÁ ČASŤ

SLUŽOBNÝ POMER PRÍSLUŠNÍKOV ZBOROV NÁPRAVNEJ VÝCHOVY

§ 126

(1) Ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú aj na služobný pomer príslušníkov zborov nápravnej výchovy s týmito odchýlkami:

- a) kde sa v tomto zákone hovorí o Zbore národnej bezpečnosti, rozumejú sa ním zbory nápravnej výchovy;
- b) pôsobnosť, ktorá podľa tohto zákona patrí ministrovi vnútra Československej socialistickej republiky a ministrovi vnútra Českej socialistickej republiky alebo Slovenskej socialistickej republiky, patrí ministrom spravodlivosti Českej socialistickej republiky a Slovenskej socialistickej republiky;
- c) príslušníci Zboru nápravnej výchovy sú v služobnom pomere k Zboru nápravnej výchovy Českej socialistickej republiky alebo k Zboru nápravnej výchovy Slovenskej socialistickej republiky; pôsobnosť podľa § 2 ods. 2 tohto zákona vykonávajú ministri spravodlivosti Českej socialistickej republiky a Slovenskej socialistickej republiky a v rozsahu nimi ustanovenom ďalšie orgány Zboru nápravnej výchovy, náčelníci a velitelia aj v prípadoch ustanovených týmto zákonom.
- d) ustanovenia § 99 ods. 3 štvrtá a piata veta, § 100 ods. 1 písm. g), § 101 ods. 2 a 6, § 102 ods. 2 druhá veta, § 114a a § 117 ods. 3 sa na služobný pomer príslušníkov Zborov nápravnej výchovy nevzťahujú.

(2) Príslušníkom zborov nápravnej výchovy, ktorých služobný pomer sa skončil v dobe od 1. júla 1990 do 31. decembra 1991, nepatrí odchodné podľa § 108, platové vyrovnanie podľa § 109 ani príspevok za službu podľa § 110 až 114, pokiaľ na ich žiadosť nerozhodne služobný orgán inak.

TRETIA ČASŤ

SPOLOČNÉ USTANOVENIA O KONANÍ

§ 127

Právny úkon

(1) Služobný orgán je povinný oznámiť rozhodnutie (vyhlásiť písomný rozkaz) príslušníkovi, ktorého sa týka. Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie, u ktorého orgánu a

v akej lehote možno podať odvolanie proti rozhodnutiu. Písomné vyhotovenie rozhodnutia (písomný rozkaz) netreba príslušníkovi doručiť s výnimkou prípadov, ktoré ustanoví minister vnútra Československej socialistickej republiky. Minister vnútra Československej socialistickej republiky môže tiež podrobnejšie upraviť konanie predchádzajúce rozhodnutiu služobného orgánu.

(2) Príslušník robí podanie služobnému orgánu, ktorého sa týka. Podanie môže byť oznámené ústne do protokolu alebo urobené písomne. Písomne musí byť podanie urobené, ak to ustanovuje tento zákon. Služobný orgán je povinný o veci rozhodnúť bez zbytočného odkladu.

§ 128

Neplatnosť právneho úkonu príslušníka

(1) Neplatný je právny úkon,

- a) ktorý nebol urobený slobodne, vážne, určite alebo zrozumiteľne,
- b) ktorým sa príslušník vopred vzdáva svojich práv,
- c) ak ho urobil príslušník konajúci v duševnej poruche, ktorá ho robí na tento právny úkon neschopným,
- d) ak ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

(2) Právne úkony, ktoré sa neurobili formou predpísanou týmto zákonom, sú neplatné, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon.

(3) Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatná len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu, z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

§ 129

Premlčanie a zánik práv (nárokov)

(1) Právo na príspevok (§ 110 až 114) sa nepremlčuje; v ostatných prípadoch sa právo premlčí, ak sa neuplatnilo v čase v tomto zákone ustanovenom. Na premlčanie sa prihliadne, len ak sa ten, voči ktorému sa právo uplatňuje, na premlčanie odvoláva; v takom prípade nemožno premlčané právo tomu, kto ho uplatňuje, priznať.

(2) K zániku práva preto, že nebolo v stanovenej lehote vykonané, dochádza len v prípadoch uvedených v § 30 ods. 1, § 95 ods. 4 a § 100 ods. 2; na zánik práva sa prihliadne, aj keď sa to v konaní nenamieta.

(3) Ak príslušník uplatní svoje právo a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba počas konania neplynie. To isté platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré sa vedie konanie na výkon rozhodnutia.

(4) Právo uplatňuje príslušník podaním u služobného orgánu, služobný orgán rozhodnutím (písomným rozkazom).

Premlčacia doba

§ 130

(1) Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť po prvý raz.

(2) Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatnou celá dlžná suma, začne plynúť premlčacia doba odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

§ 131

(1) Pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, premlčujú sa peňažné nároky zo služobného pomeru za jeden rok.

(2) Nárok na jednotlivú splátku príspevku (§ 110 až 114) za premlčuje za 1 rok odo dňa jej splatnosti; ak sa nárok na príspevok neprávom odoprel, premlčuje sa nárok na jednotlivé splátky príspevku za tri roky.

(3) Ak ide o právo na náhradu škody, začne plynúť jednoročná premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

§ 132

(1) Ak právo bolo priznané právoplatným rozhodnutím, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo bolo tým, kto je povinný plniť, písomne uznané čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď došlo k uznaniu; ak však v uznaní bola uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. Právo zaistené obmedzením prevodu nehnuteľnosti sa premlčuje za desať rokov.

(2) Rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba pri jednotlivých splátkach začína plynúť odo dňa ich splatnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatnou celá dlžná suma, začne plynúť desaťročná premlčacia doba odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

(3) Úroky a opätujúce sa plnenie právoplatne priznané alebo písomne uznané, ktorých splatnosť nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní, sa premlčujú za tri roky odo dňa ich splatnosti.

§ 132a

Nárok na vrátenie jednotlivých splátok príspevku poskytnutých neprávom alebo v nesprávnej výške sa premlčuje za tri roky odo dňa, keď platiteľ tohoto príspevku zistil, že príspevok sa poskytol neprávom alebo v nesprávnej výške, najneskôr za desať rokov od jeho výplaty. Premlčacia doba neplyní, ak sa z príspevku vykonávajú zrážky na úhradu sumy vyplatenej neprávom.

§ 133

Neoprávnený majetkový prospech

(1) Ak príslušník získa neoprávnený majetkový prospech na úkor majetku spravovaného služobným orgánom alebo Zbor národnej bezpečnosti na úkor príslušníka, musí ho vydať.

(2) Neoprávneným majetkovým prospechom je prospech získaný plnením bez právneho dôvodu alebo plnením na základe neplatného právneho úkonu.

(3) Vrátenie neprávom vyplatených súm môže však služobný orgán na príslušníkovi požadovať, len ak príslušník vedel alebo musel z okolností predpokladať, že ide o sumy nesprávne určené

alebo omylom vyplatené, a to do jedného roka odo dňa, keď zistil, že sumy boli nesprávne určené alebo omylom vyplatené, a najdlhšie do troch rokov od ich výplaty.

(4) Neplatnosť právneho úkonu nemôže byť príslušníkovi na ujmu, pokiaľ neplatnosť nespôsobil výlučne sám; ak príslušníkovi následkom takého neplatného právneho úkonu vznikne škoda, je Zbor národnej bezpečnosti povinný ju nahradiť.

§ 134

Zápočet doby zamestnania

(1) Príslušníkom sa do doby trvania služobného pomeru rozhodujúcej pre priznanie nárokov vyplývajúcich zo služobného pomeru započítavajú doby služobného pomeru od 9. mája 1945 v Zbore národnej bezpečnosti, v ozbrojených silách a v Zbore nápravnej výchovy a iné doby, pokiaľ sa príslušníkom už započítali podľa doterajších predpisov.

(2) Minister vnútra Československej socialistickej republiky ustanoví, v akom rozsahu sa pre priznanie platového vyrovnania a príspevku za službu zvýhodnene započítava služba výkonného letca a výkon funkcií osobitnej povahy a osobitného stupňa nebezpečnosti; môže tiež ustanoviť, ktoré ďalšie doby, najmä doby odbojovej činnosti a väznenia z politických, národnostných alebo rasových dôvodov v čase neslobody, sa započítavajú do doby trvania služobného pomeru rozhodujúcej pre priznanie nárokov vyplývajúcich zo služobného pomeru.

§ 135

Použitie ustanovení Zákonníka práce

(1) Na služobný pomer príslušníkov sa použijú obdobne tieto ustanovenia Zákonníka práce č. 65/1965 Zb. v znení predpisov ho meniacich a dopĺňajúcich:

§ 10 až 17, § 94, § 108 ods. 4, § 143 ods. 5, § 241 a 244, § 245 ods. 1, 2 a 4, § 246 až 260, § 265 ods. 2, § 266, § 272 ods. 1 a 3, § 273 a § 274 ods. 1.

(2) Minister vnútra Československej socialistickej republiky môže ustanoviť, ktoré funkcie sa obsadzujú na základe konkurzu.

Prechodné ustanovenia

§ 136

(1) Podľa tohto zákona sa posudzujú aj služobné pomery vzniknuté pred 1. januárom 1971, pokiaľ nižšie nie je ustanovené inak.

(2) Podľa doterajších predpisov sa posudzujú nároky vzniknuté zo služobného pomeru do 31. decembra 1970 a právne úkony týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia služobného pomeru urobené pred 1. januárom 1971 a ich právne účinky, aj keď nastanú po tomto dni, ako aj lehoty, ktoré začali plynúť pred týmto dňom.

(3) Dôvody uvedené v § 100 ods. 1 písm. d), e) a f) možno použiť i vtedy, ak došlo k skutočnosti odôvodňujúcej prepustenie príslušníka i pred začiatkom účinnosti tohto zákona; ak vyplýva pritom skutočnosť odôvodňujúca prepustenie príslušníka z jeho politickej nespôsobilosti, možno ho až do konca roka 1971 prepustiť, pokiaľ odo dňa, keď dôvod prepustenia vznikol, neuplynula lehota dlhšia než tri roky.

(4) Sumy obmedzujúce podľa prvých predpisov spôsob výpočtu a poskytovanie náhrady za stratu na zárobku a náhrady nákladov na výživu pozostalých sa pre náhrady patriace za čas od 1. januára 1971 zvyšujú na jednotnú sumu 2500 Kčs. Invalidným dôchodkom, čiastočne invalidným

dôchodkom a dôchodkom pozostalých sa rozumejú od 1. januára tieto dôchodky po odpočítaní prípadnej osobitnej dane z dôchodku. Na žiadosť poškodeného sa prípadná úprava náhrady vykoná aj vtedy, keď o uvedených náhradách bolo už právoplatne rozhodnuté alebo keď ich výška bola už dohodnutá.

(5) Konanie o opravných prostriedkoch začaté pred 1. januárom 1971 uskutočnia a o opravných prostriedkoch rozhodnú orgány príslušné podľa doterajších predpisov, a to spôsobom ustanoveným v týchto predpisoch.

§ 137

Ministri vnútra môžu vo svojej pôsobnosti najdlhšie do piatich rokov od začiatku účinnosti tohto zákona odpustiť príslušníkom, ktorí sú v služobnom pomere aspoň 20 rokov alebo dosiahli 45 rokov veku, stupeň vzdelania požadovaný na ich povýšenie do najvyššej hodnosti určenej pre vykonávanú funkciu, ak dosiahli aspoň najbližšie nižší stupeň vzdelania a dosahujú veľmi dobré výsledky vo výkone služby.

§ 138

Zrušovacie ustanovenie

(1) Na príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a zborov nápravnej výchovy sa nevzťahuje zákon č. 88/1952 Zb. o materiálnom zabezpečení príslušníkov ozbrojených síl.

(2) Zrušujú sa:

1. ustanovenie § 34 zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení zákonného opatrenia Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 165/1964 Zb. a zákona č. 59/1969 Zb. o niektorých zmenách v služobných pomeroch vojakov z povolania;
2. ustanovenie § 63 ods. 1 až 4 zákona č. 59/1965 Zb. o výkone trestu odňatia slobody v znení zákona č. 173/1968 Zb.;
3. ustanovenia § 162 ods. 2 a § 206 ods. 2 Zákonníka práce č. 65/1965 Zb. v znení zákona č. 153/1969 Zb., pokiaľ sa v nich hovorí o príslušníkoch Zboru národnej bezpečnosti a zborov nápravnej výchovy;
4. ustanovenia § 27, 28 a § 29 ods. 3 zákona č. 70/1965 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti;
5. vyhláška ministra vnútra č. 35/1961 Zb. o služobnej prísaha príslušníkov bezpečnostných zborov Ministerstva vnútra.

§ 139

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1971.

Čl. II

Ustanovenia § 113, § 113a § 113 b a § 113c sa vzťahujú aj na príspevok, na ktorý vznikol nárok pred dňom nadobudnutia účinnosti tohoto zákona; príspevok však možno odobrať (§ 113c) len pre konanie, ktorého sa príjemca príspevku dopustí v čase od nadobudnutia účinnosti tohoto zákona.

Čl. IV

(1) Príslušníkovi Zboru národnej bezpečnosti alebo Zboru nápravnej výchovy, ktorý zložil služobnú prísahu podľa jej doterajšieho znenia, je služobný orgán povinný predložiť na zloženie služobnú prísahu podľa tohto zákona do dvoch mesiacov odo dňa, keď tento zákon nadobudne účinnosť; príslušníkovi sa pritom musí poskytnúť jeden mesiac na uváženie, či služobnú prísahu

podľa tohto zákona zloží. Ak príslušník odmietne zložiť služobnú prisahu podľa tohto zákona, jeho služobný pomer sa skončí dňom, keď k odmietnutiu došlo. Ak príslušník nezloží služobnú prisahu v dobe určenej mu na uváženie, skončí sa jeho služobný pomer posledným dňom tejto doby. V prípade, že služobnú prisahu nemohol príslušník zložiť zo závažných dôvodov v určenej dobe, plyní mu nová doba jedného mesiaca po odpadnutí dôvodov, pre ktoré nemohol služobnú prisahu zložiť. Skončenie služobného pomeru sa v týchto prípadoch posudzuje ako skončenie služobného pomeru uvoľnením zo závažných osobných dôvodov.

(2) Vojakovi z povolania,³⁾ vojakovi v ďalšej službe⁴⁾ a vojakovi vo výslužbe povolanému prechodne do činnnej služby⁵⁾ (ďalej len „vojak“), ktorý zložil vojenskú prisahu podľa jej skoršieho znenia, je veliteľ povinný predložiť na zloženie vojenskú prisahu podľa tohto zákona do dvoch mesiacov odo dňa, keď tento zákon nadobudne účinnosť; vojakovi sa pritom musí poskytnúť jeden mesiac na uváženie, či vojenskú prisahu podľa tohto zákona zloží. V prípade, že vojenskú prisahu nemohol vojak zložiť zo závažných dôvodov v určenej dobe, plyní mu nová doba jedného mesiaca po odpadnutí dôvodov, pre ktoré nemohol vojenskú prisahu zložiť. Ak vojak odmietne zložiť vojenskú prisahu podľa tohto zákona, bude prepustený ministrom národnej obrany zo služobného pomeru.

Čl. III

Príslušníkom Zboru národnej bezpečnosti a zborov nápravnej výchovy, ktorí nezložili alebo odmietli zložiť novú prisahu v určenej lehote a ich služobný pomer sa preto skončil,²⁾ nepatrí odchodné podľa § 108 zákona č. 100/1970 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a zborov nápravnej výchovy v znení neskorších zákonov, platové vyrovnanie podľa § 109 ani príspevok za službu podľa § 110 až 114 citovaného zákona.

§ 129

Vo vzťahu k policajtom Federálneho policajného zboru a Zboru hradnej polície dňom účinnosti zákona č. 334/1991 Zb. strácajú platnosť tento zákon.

§ 159

Vo vzťahu k služobnému pomeru policajtov podľa zákona č. 410/1991 Zb. stráca platnosť tento zákon.

Čl. II

Dovolenka podľa tohto zákona patrí vo výmere uvedenej v čl. I už za kalendárny rok 1991.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Dr. Štrougal v. r.

- *) § 83 Zákonníka práce a vyhláška č. 63/1968 Zb. o zásadách pre skracovanie týždenného pracovného času a pre zavádzanie prevádzkových a pracovných režimov s päťdňovým pracovným týždňom.
- *) Zákon č. 76/1952 Zb. o dani zo mzdy v znení neskorších predpisov.
- *) § 276 a násl. Občianskeho súdneho poriadku, § 122 Zákonníka práce a § 20 vl. nar. č. 66/1965 Zb., ktorým sa vykonáva Zákonník práce.
- **) § 122 ods. 2 Zákonníka práce a § 20 vl. nar. č. 66/1965 Zb.
- ***) § 33 zák. č. 88/1968 Zb. o predĺžení materskej dovolenky, o dávkach v materstve a o prídavkoch na deti z nemocenského poistenia.
- *) Zákon č. 174/1968 Zb. o štátnom odbornom dozore nad bezpečnosťou práce.
- *) Zákon č. 32/1957 Zb. o nemocenskej starostlivosti v ozbrojených silách v znení neskorších predpisov, zákon č. 88/1968 Zb., zákon č. 101/1964 Zb. o sociálnom zabezpečení (§ 95 až 107).
- **) § 5 zák. č. 88/1968 Zb.
- *) § 157 až 161 Zákonníka práce.
- *) Vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení vyhl. č. 84/1967 Zb.
- **) Zákon č. 32/1957 Zb.
- 1) § 33 zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 122/1978 Zb.).
- 1) Zákon č. 15/1990 Zb. o politických stranách
- 1) § 9 ods. 1 zákona č. 40/1974 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti v znení neskorších zákonov.
- 2) § 116 ods. 1,2,a 6 a § 134 ods. 1 až 5 zákona č. 121/1975 o sociálnom zabezpečení
- 2) § 8 zákona č. 15/1990 Zb.
- 2) Čl. IV zákona č. 74/1990 Zb., ktorým sa ustanovuje nové znenie vojenskej prísahy a služobnej prísahy príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a Zborov nápravnej výchovy, upravuje názov československej armády, upravuje riadna dovolenka vojakov v základnej službe a ktorým sa mení zákon č. 40/ 1974 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti.
- 3) § 20 ods. 2 písm. d) branného zákona.
- 4) § 20 ods. 2 písm. c) branného zákona.
- 5) § 20 ods. 2 písm. e) branného zákona.

